Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1918-08-07

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 6 0 4

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9834

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἑξάμηνος	» 5	Ἑξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. 604

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 7ῃ Αὐγούστου 1918.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΑ

«Μηδεμίαν πόλιν τῶν Ἀμφικτυονίδων ἀνάστατον ποιήσειν, μηθ' ὑδάτων ναματιαίων εἴρξειν μήτ' ἐν πολέμῳ μήτ' ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐάν τις ταῦτα παραβῇ, στρατεύσειν ἐπὶ τοῦτον καὶ τὰς πόλεις ἀναστήσειν, καὶ ἐάν τις συλᾷ τὰ τοῦ θεοῦ ἢ συνειδῇ ἢ βουλεύσῃ τι κατὰ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ, τιμωρήσειν καὶ χειρὶ καὶ φωνῇ καὶ πάσῃ δυνάμει».

(Αἰσχιν. π. παραπρ. 121.

«Τούτων δὲ ἀναγνωσθέντων ἀπεφηνάμην ὅτι ἐμοὶ δοκεῖ δίκαιον εἶναι μὴ περιορᾶν κατεσκαμμένας τὰς ἐν Βοιωτοῖς πόλεις· ὅτι δ' ἦσαν Ἀμφικτυονίδες καὶ ἔνορκοι καὶ τούτων ἔδειξα «ἕκαστον ἔθνος ἰσόψηφον γινόμενον τὸ μέγιστον τῷ ἐλάττονι, τὸν ἥκοντα ἐκ Δωρίου καὶ Κυτινίου ἴσον δυνάμενον Λακεδαιμονίοις (δύο γὰρ ψήφους φέρει ἕκαστον ἔθνος), πάλιν ἐκ τῶν Ἰώνων τὸν Ἐρετριέα καὶ Πριηνέα τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τοῖς ἄλλοις κατὰ ταὐτά....» (αὐτόθι, 122).

α'. Κατάλυσις πάσης αὐθαιρέτου ἐξουσίας ἐν οἱαδήποτε χώρᾳ, ἥτις ἤθελε μεμονωμένως καὶ κρύφα καὶ ἰδίᾳ μόνον βουλήσει διαταράξει τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου· ἐὰν ἡ ἐξουσία αὐτὴ δὲν δύναται νὰ καταλυθῇ πραγματικῶς, νὰ περιστείλωμεν αὐτὴν τοὐλάχιστον εἰς δυναμικὴν ἀδυναμίαν.

β'. Ἡ διακανόνισις παντὸς ζητήματος ἀναγομένου εἰς ἔδαφος εἴτε εἰς τὴν ἐθνικὴν κυριαρχίαν, εἴτε εἰς συμφωνίας οἰκονομικὰς ἢ σχέσεις πολιτικὰς ἐπὶ τῇ βάσει ἐλευθέρας ἀποδοχῆς τοῦ διακανονισμοῦ τούτου ὑπὸ τοῦ ἀμέσως ἐνδιαφερομένου λαοῦ καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ ὑλικοῦ συμφέροντος ἢ τοῦ πλεονεκτήματος παντὸς ἄλλου λαοῦ, ὅστις θὰ ἐπεθύμει διακανόνισιν διάφορον διὰ τὴν ἰδίαν του ἐξωτερικὴν ἐπίδρασιν ἢ τὴν ἡγεμονίαν αὐτοῦ.

γ'. Ἡ συναίνεσις πάντων τῶν ἐθνῶν ὅπως ἀφεθῶσι νὰ ὁδηγῶνται ἐν τῇ πρὸς ἄλληλα πολιτείᾳ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν κοινὸν νόμον κοινωνίας πεπολιτισμένης ὅστις διέπει τοὺς πολίτας κατ' ἄτομα, πασῶν τῶν συγχρόνων Πολιτειῶν ἐν ταῖς ἀμοιβαίαις σχέσεσιν αὐτῶν, οὕτως ὥστε πᾶσαι αἱ ἐπαγγελίαι καὶ πᾶσαι αἱ συμβάσεις νὰ τηρῶνται θρησκευτικῶς, οὐδεμία βλάβη νὰ προξενῆται ἀποινεὶ ἐπὶ σκοπῷ ἐγωϊστικῷ καὶ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη βασιζομένη ἐπὶ εὐγενοῦς θεμελιώσεως ἀμοιβαίου σεβασμοῦ πρὸς τὸ δίκαιον ν' ἀποκατασταθῇ.

δ'. Ἐγκαθίδρυσις ὀργανώσεως τῆς εἰρήνης, οἵα θὰ παρέχῃ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ συνδεδυασμένη δύναμις τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν θὰ ἀποτρέπῃ πᾶσαν καταπίεσιν τοῦ δικαίου καὶ θὰ συμβάλληται ὅπως ἐξασφαλίζῃ ἔτι μᾶλλον τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν δικαιοσύνην διὰ τῆς ἐγκαθιδρύσεως ἀληθοῦς δικαστηρίου τῆς κοινῆς γνώμης, οὗτινος αἱ ἀποφάσεις θὰ γίνωνται ἀποδεκταὶ παρὰ πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ ὅπερ θὰ καθιστᾷ ἔγκυρον πᾶσαν διεθνῆ τροποποίησιν, ὡς πρὸς ἣν οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι λαοὶ δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συμφωνήσωσι φιλικῶς.

Πρόεδρος Οὐΐλσων.

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας Δρ Οὐΐλσων συνέλαβε πρῶτος τὴν ἰδέαν τοῦ συνδέσμου τῶν ἐθνῶν ὅστις πολλὴν ἔχει τὴν ὁμοιότητα πρὸς τὰς ἀρχαίας ἀμφικτυονίας, ὡς καὶ ἡ Συμπολιτεία τῆς ὁποίας λίαν ἐπαξίως προΐσταται φέρει τὸν τύπον τοῦ Παναχαϊκοῦ καὶ τοῦ Παναιτωλικοῦ δεσμοῦ τῆς ἀρχαιότητης.

Κατ' αὐτοὺς τοὺς πρώτους χρόνους τῆς ἡμερώσεως καὶ τοῦ ἐκπολιτισμοῦ των αἱ ἀνθρώπιναι ὁμάδες ᾐσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην τῆς καταπαύσεως τῶν ἀδιαλείπτων πρὸς ἀλλήλας ἐνόπλων συγκρούσεων καὶ πρὸς κοινὴν συνεννόησιν προσέφυγον εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ Θείου καὶ συνῆλθον περὶ τὸν βωμὸν τοῦ διαπρεπεστέρου μεταξὺ τούτων ἱεροῦ καὶ σπείσαντες ὤμοσαν ὅρκον φρικτὸν ὑπὲρ ἀμοιβαίας ἀμύνης καὶ προστασίας.

Διὰ τοῦτο αἱ πρῶται ἀμφικτυονίαι ἐμφανίζονται ὅπου τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα εἶναι μᾶλλον ἀνεπτυγμένον καὶ ἡ ἐμπορία ἐνωρὶς ἤγαγεν εἰς ἐπικοινωνίαν τὰς πρώτας πόλεις, αἵτινες ἐνωρίτερον τῶν ἄλλων κατενόησαν τὰ ἀγαθὰ τῆς εἰρηνικῆς ἐργασίας ἀντὶ τοῦ ληστρικοῦ βίου ὃν διῆγον αὐταὶ ἢ οἱ γείτονες αὐτῶν.

Δαψιλῆ καὶ διαρκῆ ἀπέλαυε τῆς εἰρήνης τὰ ἀγαθὰ καὶ ὁ σύγχρονος πεπολιτισμένος κόσμος, ἡ πλεονεξία ὅμως αὐτοῦ ἡ ἀκόρεστος προὐκάλεσε τὸν τρομερώτατον καὶ φονικώτατον πόλεμον ἐξ ὅσων ἡ ἀνθρωπότης ἐπολέμησέ ποτε ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

***Ἀπὸ τεσσάρων ἤδη ἐτῶν διεξάγεται ἡ φρικωδεστάτη αὕτη τραγῳδία, καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ πέμπτου** ἔτους μόλις ἤρξατο ἡ λύσις καὶ ἡ κάθαρσις αὐτῆς διὰ τοῦ ἀπὸ μηχανῆς Θεοῦ, τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς Δρος Οὐΐλσων.*

Οὗτος ὡς νέος ἱεροφάντης παρὰ τὸν τάφον τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐλευθερίας Οὐάσιγκτων καὶ ἐξ ὀνόματος τῆς σκιᾶς τούτου καὶ τῶν συνωγωνιστῶν του καὶ σύμπαντος τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ ἐξήγγειλεν ἐπισήμως τοὺς ὅρους τῆς προσεχοῦς εἰρήνης, συνοψιζομένους εἰς τέσσαρα ἄρθρα ἐν τῷ πανηγυρικῷ λόγῳ του.

Ἐφόσον παραπλήσιαι ἀρχαὶ διεκηρύσσοντο ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν τῆς πολιᾶς Εὐρώπης, πᾶσα ἀμφιβολία περὶ τῆς εἰλικρινείας ἢ τῆς ἀποτελεσματικότητος αὐτῶν ἐπετρέπετο, καὶ ἐφόσον μάλιστα τὰ Συμμαχικὰ ὅπλα δὲν ἐφαίνετο εὐνοοῦσα ἡ Νίκη, ἠδύναντο αὗται νὰ ὑπολαμβάνωνται ὡς δέλεαρ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Συμμαχίας διὰ νέων συμμάχων.

Τὰ μεγάλα συμφέροντα τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων εἶνε τόσον συμπεπλεγμένα καὶ ἡ πλεονεξία τόσον ἀνεπτυγμένη παρ' αὐταῖς ὥστε αἱ ἐπαγγελίαι αὐτῶν περὶ δικαίας καὶ μονίμου εἰρήνης νὰ μὴ ἔχωσιν ἀνυπέρβλητον κῦρος ἠθικόν.

Ἄλλως ὅμως ὅλως ὡς πρὸς τοῦτο ἔχουσι τὰ πράγματα, μετὰ τὴν ἀνάμειξιν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν Πανευρωπαϊκὸν πόλεμον ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν ἄνωθι ἀρχῶν, καὶ ἡ ἀνθρωπότης ὅλη μετ' ἐμπιστοσύνης πλήρους καὶ χρηστοτάτων ἐλπίδων ὀφείλει ν' ἀποβλέπῃ πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ Βερνὼν ἐπαγγελίαν τοῦ προέδρου Δρος Οὐΐλσων.

Ἡ Ἀμερικὴ χώρα πλουσιωτάτη καὶ ἐκτεταμένη, δὲν ἔχει βλέψεις ἐπεκτάσεως τοῦ ἐδάφους αὐτῆς καὶ συμφέρον ἔχει ὅπως οἱ ὠκεανοὶ καὶ αἱ θάλασσαι καὶ αἱ ἤπειροι πᾶσαι ὦσιν ἀναπεπταμέναι εἰς τὴν παγκόσμιον κίνησιν, ἥτις ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εἰρήνης.

Εἶναι βέβαιον ὅτι ὑπὸ τὸ κράτος τῶν φοβερῶν ἐντυπώσεων ἐκ τῶν πρωτοφανῶν συμφορῶν καὶ τῶν ὠμοτήτων τοῦ παρόντος πολέμου νικηταὶ καὶ ἡττημένοι ἀσμένως θὰ ἀποδεχθῶσιν ὡς βάσιν τῆς προσεχοῦς εἰρήνης ὅρους, δι' ὧν ἄδηλον ἐπὶ πόσον χρόνον ἐξασφαλίζεται ἡ εἰρήνη ἐν τῷ κόσμῳ.

Κατάλυσις πάσης ἐξουσίας ἀπολυταρχικῆς, διακανόνισις δικαία τῶν ἐγειρομένων ἑκάστοτε διαφορῶν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ ἐπιβολὴ τῆς κοινῆς ἀποφάσεως εἰς τοὺς ἀρνουμένους νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς αὐτήν, προστασία παντὸς ἔθνους κατὰ πάσης πιέσεως καὶ ἀδικίας ὑπὸ οἱουδήποτε ἰσχυροῦ ἀπετελοῦσι τὴν εὐαγγελικὴν ἐπαγγελίαν ἥτις ἐξηγοράσθη διὰ θυσιῶν καὶ συμφορῶν, ὧν ἡ ἀνάμνησις θὰ ἐμποιῇ φρίκην ἐπὶ αἰῶνας εἰς τὰς ἐπιγιγνομένας γενεάς.

Ἐδεήσεν ἡ ἀνθρωπότης ἐν εἰκοστῷ αἰῶνι νὰ ὀπισθοδρομήσῃ διὰ τῶν τρομερῶν ὠμοτήτων καὶ καταστροφῶν ἀγρίου πολέμου μέχρι τῶν πρώτων αὐτῶν χρόνων τοῦ πολιτισμοῦ, ἵνα αἰσθανθῇ ὡς αἱ πρῶται ἐκεῖναι πολιτεῖαι τὴν ἀνάγκην τοῦ δεσμοῦ πρὸς ἀλλήλας, οἷαι ἐγένοντο αἱ διάφοροι ἀμφικτυονίαι καὶ δεσμοὶ πρὸς ἄμυναν κατὰ πάσης βίας καὶ ἀδικίας καὶ πρὸς εἰρηνικὴν διακανόνισιν τῶν ἑκάστοτε ἀναφυομένων διαφορῶν καὶ ἐρίδων μεταξὺ τούτων.

Δὲν θὰ περάνωμεν τὸ ἄρθρον τοῦτο πρὶν ὑπομνήσωμεν ἑλληνοφώνους τινὰς παρ' ἡμῖν καὶ ἀλλαχοῦ, ὅτι ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων καὶ ἄλλοι ἡγέται πολιτικοὶ ἐν ἄλλαις μεγάλαις χώραις, πάντοτε μὲν μάλιστα δὲ κατὰ τὰς κρισίμους στιγμὰς τὴν καρδίαν καὶ τὴν διάνοιαν ἄσμενοι ἔφερον πρὸς τὸ ἐθνικὸν παρελθὸν ἐκεῖθεν ἀντλοῦντες καὶ διδάγματα καὶ ἐμπνεύσεις πρὸς ἀντιμετώπισιν καὶ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν, ἢ πρὸς μετάδοσιν θάρρους καὶ καρτερίας.

Μεγάλην παντὶ ἔθνει δύναμιν ἠθικὴν ἀποτελεῖ ἡ ἀδιάλειπτος καὶ ἀδιάσπαστος ἐθνικὴ ἱστορία καὶ δυστυχεῖς εἶνε οἱ λαοί, ὅσοι παρορῶσι καὶ παρέρχονται αὐτὴν ἀδιάφοροι πρὸς ξένα καὶ ὀθνεῖα ἀπονέμοντες ἀληθῆ ἢ προσποιημένον θαυμασμόν.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐξεδηλώθη παρά τινι τάξει τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ὡς σύμπτωμα ἐκφυλισμοῦ ἐθνικοῦ καὶ προσωπικοῦ ἐκφαυλισμοῦ, καὶ παρετηρήθη ἀκούσιος καὶ ἀντεθνικὴ ῥοπὴ πρὸς ἐξευτελισμὸν τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας καὶ ἔξαρσιν καὶ ἐπιβολὴν παντὸς ὀθνείου καὶ ἀλλοτρίου εἰς τὰ ὄμματα καὶ τὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους.

Ἂς εὐχηθῶμεν ἵνα ὡς τάχιστα ἀποκατασταθῇ ἡ εἰρήνη ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἀποδοθῇ εἰς πάντας τοὺς λαοὺς ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἐλευθερία, ἵνα καὶ τὸ Ἑλληνικὸν δυνηθῇ ν' ἀνασυνθέσῃ τὴν ἅλυσιν τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας του καὶ ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις καὶ τὴν ὁδηγίαν αὐτῆς συνεχίσῃ τὸν καλλίδρομον ἐθνικὸν δόλιχον.

ΣΗΜ. Ὑπόμνησίν τινα εἰς τὸ πολὺ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν ὀφείλομεν νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα ἐπὶ τῷ προαγγελλομένῳ δεσμῷ τῶν ἐθνῶν ὑπὸ τοῦ προέδρου Οὐΐλσων.

Ὁ θεσμὸς οὗτος δὲν εἶνε σύλληψις νέα ἀλλ' ἀναδρομὴ εἰς τὴν πολιὰν Ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα, εἰς τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους συνδέσμους πόλεων καὶ λαῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα δεσμοὶ ἢ ἀμφικτυονίαι.

Αἱ ἀμφικτυονίαι αὗται ὡς δεσμὸν ἠθικὸν εἶχον διάσημόν τινα ναὸν ἢ ἱερὸν μεταξὺ τῶν οὕτω συνδεομένων πόλεων ἢ ἐθνῶν ἄνευ διακρίσεως φυλετικῆς ἢ θρησκευτικῆς.

Αἱ ἀμφικτυονίαι ἱδρύθησαν εἰς χρόνους ἀπωτάτους ἐξ ὧν φέρεται ἡ ἔχουσα κέντρον τὸν ἐν Ἄργει ναὸν τοῦ Πυθαέως Ἀπόλλωνος, συνεκρότουν δ' αὐτὴν αἱ πόλεις Ἄργος, Ἐπίδαυρος, Τροιζήν, Αἴγινα, Κλεωναί, Φλιοῦς, Τάραξ, Σικυών, Λιμηρὰ καὶ Βοιαί.

Ἕτεραι ἀμφικτυονίαι ὑπῆρχον περὶ τὰ ἱερὰ τοῦ Ποσειδῶνος ἐν Ὀγχηστῷ τῆς Βοιωτίας καὶ ἐν Καλαυρίᾳ καὶ περὶ τὰ ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς καὶ ἐν Δήλῳ.

Τὴν ἐν Καλαυρίᾳ ἀμφικτυονίαν ἀπετέλουν ἐν ἀρχαιοτάτοις χρόνοις αἱ παράλιοι πόλεις Ἀθῆναι, Αἴγινα, Ἐπίδαυρος Ἑρμιόνη, Ναυπλία καὶ Πρασιαὶ καὶ ἐκ τῶν ἠπειρωτικῶν μόνον ὁ ἐν Βοιωτίᾳ Ὀρχομενὸς συνδεόμεναι πιθανῶς διὰ δεσμῶν ἐμπορικῶν.

Ἐπισημοτάτη ὅμως τῶν παρ' Ἕλλησιν ἀμφικτυονιῶν ἐγένετο ἡ λεγομένη Πυλαία ἡ δελφική. Πυλαία ἐκαλεῖτο διότι ἡ συνάθροισις ἐγίνετο τὸ πρῶτον ἐν Ἀνθήλῃ παρὰ τὰς πύλας ἢ θερμοπύλας, δελφικὴ δ' ὕστερον διὰ τὴν συνάθροισιν ἐν Δελφοῖς. Τὴν ἀμφικτυονίαν ταύτην ἀπετέλεσαν δώδεκα ἔθνη οἰκοῦντα περὶ τὴν Οἴτην, οἱ Θεσσαλοί, Μάγνητες, Περραιβοί, Φθιωτοί, Δόλοπες, Μαλιεῖς, Οἰταῖοι ἢ Αἰνιᾶνες, Λοκροί, Φωκεῖς, Βοιωτοί, Δωριεῖς καὶ Ἴωνες.

Κοινὸς τῶν ἀμφικτυόνων τούτων πόλεμος ἐγένετο τῷ 590 π. χ. κατὰ τῶν Κρισσαίων. Οἱ δεσμοὶ δὲ οἵτινες ἥνωσαν ἐν ἀρχῇ τοὺς ἀμφικτύονας τούτους δηλοῦνται ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτάτου ὅρκου αὐτῶν καὶ τῆς ἰσχυρᾶς ἀρᾶς δι' ὧν ἐπεβάλλετο ἡ ὑποχρέωσις ὅπως οὐδεμίαν τῶν ἀμφικτυονίδων πόλεων καταστρέψωσι, καὶ οὐδεμιᾶς τούτων νὰ ἀποκόψωσι τὰ πόσιμα ὕδατα μήτ' ἐν πολέμῳ μήτ' ἐν εἰρήνῃ· ἂν δὲ ἔθνος τι τῶν ἀμφικτυονίων παρέβαινε ταῦτα ἀπὸ κοινοῦ νὰ ποιῶσι τὰς πόλεις αὐτοῦ ἀναστάτους.

Οἱ ἀμφικτύονες δὶς τοῦ ἔτους συνήρχοντο ἐν θέρει μὲν εἰς Ἀνθήλην ἐν χειμῶνι δὲ εἰς Δελφούς, ἀπετέλουν δὲ τὸ συνέδριον οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀμφικτυονικῶν ἐθνῶν καλούμενοι Ἱερομνήμονες, οἱ ἐποπτεύοντες τὸν Δελφικὸν ναὸν καὶ φροντίζοντες περὶ τῆς τηρήσεως τῶν ἀμφικτυονικῶν νόμων, τῆς καλῆς διατηρήσεως τοῦ ναοῦ καὶ τῆς παρασκευῆς τῶν Πυθίων ἀγώνων, ὧν προΐσταντο, καὶ περὶ τῆς τηρήσεως τῆς ἱερᾶς ἐκεχειρίας καὶ τῆς καταδιώξεως τῶν παραβατῶν ταύτης. Ἕτεροι ἀπεσταλμένοι τῶν αὐτῶν ἐθνῶν ἦσαν οἱ καλούμενοι πυλαγόροι διὰ τὰ πολιτικὰ συμφέροντα τῶν οἰκείων ἐθνῶν ἢ πόλεων, μετεῖχον δὲ οὗτοι τοῦ συνεδρίου ἄνευ δικαιώματος ψήφου.

Ἡ συνέλευσις δὲ τῶν ἱερομνημόνων καὶ πυλαγόρων ἐκαλεῖτο τὸ κοινὸν συνέδριον τῶν ἀμφικτυόνων. Ἐνίοτε συνήρχετο καὶ Ἐκκλησία τῶν ἀμφικτυόνων, ἣν ἀπετέλουν ἅπαντες οἱ παρόντες πολῖται τῶν ἀμφικτυονικῶν πόλεων.

Ἀμφικτυονίαι δύνανται νὰ κληθῶσιν ὁ σύνδεσμος τῶν κατοίκων τῆς Τριφυλίας εἰς τὸ κατὰ τὸ ἀκρωτήριον Σαμικὸν ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος, ἡ Ἰωνικὴ Δωδεκάπολις εἰς τὸ κατὰ τὴν Μυκάλην ἱερὸν τοῦ Ἑλικωνίου Ποσειδῶνος καὶ ἡ Δωρικὴ Ἑξάπολις εἰς τὸ κατὰ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καρίας Τριόπιον ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος.

ΕΙΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Η ΑΘΑΝΑΤΟΣ ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΣΤΙΣ

ΤΟ ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΦΡΟΝΗΜΑ

Πρὸ πέντε ἀκριβῶς ἐνιαυτῶν (5 Αὐγούστου 1913) ὁ Ἑλληνισμὸς ἐτέλεσεν ὑπέροχον καὶ ἀλησμόνητον θρίαμβον εἰς τὸν νικηφόρον Στρατηλάτην Βασιλέα του ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ, ἐπανερχόμενον εἰς Ἀθήνας ἀφοῦ ἤρατο τελείαν νίκην κατὰ δύο προαιωνίων ἐχθρῶν τῆς φυλῆς μας.

Οἱ ἔνδοξοι ἐκεῖνοι πόλεμοι ἀπετέλεσαν συνοπτικὴν ἀλλὰ καὶ μεγαλείαν εἰκόνα μιᾶς μεγάλης καὶ ἐνδοξοτάτης ἐθνικῆς περιόδου καὶ μετ' αὐτῆς ἀνεζωογονήθησαν ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ Ἑλληνισμοῦ πᾶσαι αἱ λαμπραὶ καὶ ἔνδοξοι ἐθνικαὶ παραδόσεις καὶ ἀναμνήσεις, καὶ ὁ σύγχρονος Ἑλληνικὸς λαὸς διὰ τῆς φαντασίας καὶ τῆς καρδίας του ἐγεφύρωσε τὸ χάσμα πέντε ὅλων αἰώνων καὶ τὰς πλατείας καὶ λεωφόρους τῶν Ἀθηνῶν ἀνέδειξεν ἐφαμίλλους πρὸς τὸν Ἱππόδρομον τῆς Βασιλευούσης, ὅπου ὑπεδέξατο τὸν νέον Βουλγαροκτόνον δι' ἀνευφημιῶν αὐτοσχεδίων, ἀλλὰ παρεμφερῶν πρὸς τὰς ἀνευφημίας τῶν προπατόρων του δεξιουμένων τοὺς θριαμβεύοντας αὐτοκράτορας καὶ στρατηλάτας νικητάς.

Ἀπὸ τῆς ἀποβάσεώς Του εἰς Φάληρον ἐκ τοῦ νικηφόρου στόλου Του μέχρι τῆς Μητροπόλεως καὶ τῶν ἀνακτόρων Του ὁ θριαμβευτὴς Στρατηλάτης καὶ Βασιλεὺς περιεβάλλετο ὑπὸ οὐρανομήκων καὶ βροντωδῶν ἀνευφημιῶν τοῦ ἐξάλλου πλήθους.

Ζήτω τοῦ Βασιλῆά μας! Ζήτω τοῦ Κωνσταντίνου μας! Ζήτω ὁ Βασιλεύς! Καλῶς μᾶς ὥρισες Βασιλῆά! Ζήτω τοῦ Βουλγαροκτόνου! Ζήτω ὁ λυτρωτής! Ζήτω ὁ ἐλευθερωτής! Ζήτω ὁ ἐκδικητής! Κάλεσέ μας κουμπάρε πάλε στὸ θάνατο καὶ στὴ δόξα!

Ὁ τότε πρωθυπουργὸς δεξιούμενος μετὰ τῶν ὑπουργῶν τὸν Νικητὴν Στρατηλάτην Βασιλέα ἐπὶ τῆς Φαληρικῆς ἀκτῆς μόλις ἀποβιβασθέντα τοῦ νικηφόρου στόλου Του προσεφώνησεν οὕτω:

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

Ὑποδεχόμενοι τὸν δαφνοστεφῆ Βασιλέα των, τὸν καταστήσαντα μεγάλην τὴν Ἑλλάδα, οἱ ὑπουργοὶ Του εὔχονται εἰς Αὐτὸν μακρὰν βασιλείαν ἐξίσου ἔνδοξον καὶ ἐν εἰρήνῃ ὅσον ὑπῆρξε καὶ ἐν πολέμῳ.

Ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς, τοῦ πρώτου παραλίου Δήμου προσαγορεύει οὕτω:

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

Ὁ λαὸς τοῦ Πειραιῶς ὑπερηφανεύεται, ὅτι πρῶτος αὐτὸς ὑποδέχεται Ὑμᾶς ἐπανερχόμενον Νικητὴν καὶ τροπαιοῦχον εἰς τὴν ἀγαπητὴν Του πρωτεύουσαν, Σᾶς ἐκφράζει δὲ δι' ἐμοῦ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην του διὰ τὴν δημιουργίαν μεγάλης Ἑλλάδος καὶ μὲ ἐπεφόρτισε νὰ Σᾶς ὑποβάλω εὐλαβῶς ὅτι εἶναι προθυμότατος νὰ ὑποστῇ οἱασδήποτε θυσίας πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ Διαγγέλματος Ὑμῶν. Προσφωνῶ τὸ «καλῶς ἤλθατε» καὶ ἀνακράζω

«Ζήτω ὁ ἔνδοξος Βασιλεύς μας!

Ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου Ἀθηνῶν ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ προσαγορεύει τὸν θριαμβεύσαντα Νικητὴν Στρατηλάτην Βασιλέα ὡς ἑξῆς:

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

«Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν ἥτις, γεννηθέντα ἐν τῇ πορφύρᾳ καὶ ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς μετὰ Μητρικῆς στοργῆς ὡς ἐθνικὸν εἴδωλον Σὲ ἐλίκνισε καὶ ἀνδρωθέντα πάντοτε διὰ τῆς λατρείας της Σὲ περιέβαλε μετ' ἀφάτου ἀγαλλιάσεως ὑποδέχεται σήμερον Σὲ τὸν ὑπὸ τοῦ ἔθνους προσδοκώμενον ἰδεώδη Βασιλέα, ἐπανερχόμενον ἐκ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν νικητὴν καὶ τροπαιοῦχον, ὁδηγήσαντα τὸν ἡρωϊκὸν στρατόν Του εἰς τὴν νίκην καὶ διὰ τῆς σπάθης Του ἀποσπάσαντα ἀπὸ τῆς δουλείας τόσους ὑποδούλους ἀδελφούς.

Ἐξ ὀνόματος τῆς πρωτευούσης τῆς Ἑλλάδος, Ἑλλάδος ἧς ηὔρυνε τὰ ὅρια καὶ ἐκορύφωσε τὴν δόξαν ἡ κραταιὰ παλάμη Σου, χαιρετίζω ἐν Σοὶ τὸν νικηφόρον Στρατηλάτην τὸν δοξάσαντα τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα καὶ θέσαντα τὰ θεμέλια τοῦ μέλλοντος μεγαλείου αὐτῆς.

Διερμηνεύων τὰ αἰσθήματα οὐ μόνον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἀλλὰ καὶ σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καταθέτω πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Θρόνου Σου, σὺν τῇ δάφνῃ τῆς Νίκης τὴν ἔκφρασιν τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς βασιλείας Σου τὴν ἐκ τῶν νικηφόρων πολέμων αἴγλην θὰ ἐπιστέψῃ ἡ ἐνάμιλλος δόξα τῆς ἐν εἰρήνῃ ἀναστάσεως, τῆς διὰ τῶν ὅπλων μεγαλυνθείσης Ἑλλάδος, καὶ ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν θ' ἀποβῇ ἀληθὴς πρωτεύουσα τοῦ κάλλους καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολήν.

Ἐξ ὀνόματος δὲ τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν ἐπὶ τῷ θριάμβῳ δοξολογίαν ἐν τῷ Μητροπολ. ναῷ ἔνθους ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κύριος Θεόκλητος προσαγορεύει τὸν θριαμβεύοντα Νικητὴν στρατηλάτην Βασιλέα οὕτως:

ΜΑΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

Εὐφροσύνως ὑποδεχόμενοι καὶ μετὰ παλλομένης καρδίας ἐξ ἀφάτου εὐγνωμοσύνης χαιρετίζοντες Σὲ τὸν Στρατηλάτην Βασιλέα, ἐπανερχόμενον νικητὴν τροπαιοῦχον ἐκ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν, μετὰ τοῦ δαφνηφόρου Στρατοῦ καὶ Στόλου Σου, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν τῷ πανοικτίρμονι καὶ παντοδυνάμῳ Θεῷ τῷ εὐλογήσαντι καὶ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα, τῷ ταπεινώσαντι τὴν ἐπηρμένην ὀφρὺν τῶν ἐχθρῶν καὶ συντρίψαντι τὸ κράτος τῶν βαρβάρων.

Ὄντως ὑπὸ θείας δυνάμεως ἐμπνεόμενος καὶ ἐνισχυόμενος ὡδήγεις τὸν γενναῖον στρατόν Σου εἰς περιλάμπρους νίκας, δι' ὧν ἑκατομμυρίων δούλων ἀδελφῶν τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας ἔθραυσας καὶ τὴν πατρίδα ἐκ καταχθονίων σχεδίων βαρβαρικῆς κατακτήσεως ἔσωσας καὶ ἐμεγάλυνας καὶ ἐδόξασας.

Καὶ ἤδη ἀκτινοβόλος φωτοστέφανος θαυμασίας αἴγλης καὶ λαμπηδόνος περιβάλλει τὸ σεπτὸν πρόσωπόν Σου καὶ νέοι ἀδάμαντες λαμπρύνουσι τὸ βασίλειον διάδημά Σου.

Σύμπαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος μετὰ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως προσατενίζει εἰς Σὲ καὶ πέποιθεν ὅτι Σὺ ὁ ἐκλεκτὸς καὶ χριστὸς παρὰ Κυρίου Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων εἶ προωρισμένος ἵνα ἐκπληρώσῃς τοὺς πόθους αὐτῶν, διότι Σὲ εὐλογεῖ ὁ Ἐπουράνιος Πατήρ, Σοὶ εὔχεται ὁ Ἐθνομάρτυς Βασιλεὺς Πατήρ Σου, ἐπεύχονται αἱ μακάριαι ψυχαὶ τῶν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος γενναίως ἀγωνισαμένων καὶ ἡρωϊκῶς πεσόντων μαχητῶν Σου μαρτύρων τῆς ἐθνικῆς ἰδέας, οἵτινες διὰ τοῦ ἐνδόξου αὐτῶν θανάτου ἐνεφύσησαν νέαν ζωὴν εἰς τὸ ἀνδριζόμενον σῶμα τοῦ ἀθανάτου Ἑλληνισμοῦ.

Εἴη ἡ βασιλεία Σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων καὶ ἡ δεσποτεία Σου ἐν πάσῃ Ἑλληνικῇ γενεᾷ καὶ χώρᾳ.

Γένοιτο!

Αὕτη εἶνε ἡ ἱστορία ἡ ἀψευδὴς καὶ ἀλάθητος τὴν ὁποίαν οὔτε ὁ πανδαμάτωρ χρόνος εἶνε ἱκανὸς ν' ἀποσβέσῃ οὔτε τῶν ἀνθρώπων ἡ πλάνη ἢ ἡ μοχθηρία καὶ ὁ φθόνος νὰ ἐπισκιάσωσιν.

Ἐκλείπουσι τὰ ἄτομα, παραμένει ὅμως τὸ ἔθνος ἀθάνατον καὶ ἀναλλοίωτον, καὶ ἐν τῷ βάθει τῆς καρδίας καὶ τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ διατηρεῖ τὴν φλόγα τῆς ἐθνικῆς πίστεως καὶ ἀμείωτον τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν τιμὴν πρὸς τοὺς ὁδηγήσαντας αὐτὸ εἰς τὴν δόξαν καὶ εἰς τὸ μεγαλεῖον.

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ

Ἀνεγράφη ὅτι ἡ διαχειριστικὴ ἐπιτροπεία τοῦ ἐν Λάρνακι Ἱεροδιδασκαλείου, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ ἀνεψιοῦ του Μητροπολίτου Κιτίου κ. Μυλωνᾶ καὶ τοῦ Ἡγουμένου Κύκκου, κατήρτισε τὸν προϋπολογισμὸν τούτου διὰ τὸ προσεχὲς σχολ. ἔτος ἐκ £ 2,000.

Ἡ ὀκταετὴς ἤδη λειτουργία τοῦ ἱδρύματος καὶ οἱ προελθόντες ἐξ αὐτῆς καρποὶ κατέδειξαν πόσον ἄγονος καὶ μάλιστα ἐπιβλαβὴς ἀπέβη αὕτη εἰς τὴν παιδείαν τοῦ τόπου.

Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν ἐν αὐτῷ ἐστρατολογήθη εἴτε ὑστεροβούλως εἴτε κατὰ τύχην καὶ ἀβασανίστως διότι ὁ ἱδρυτὴς αὐτοῦ καὶ ἐπόπτης πρώην Μητροπολίτης Κιτίου ἀπέβλεπεν εἰς ἰδίους σκοποὺς καὶ οὐχὶ εἰς μόρφωσιν κληρικῶν καὶ διδασκάλων ἀρτίως παρεσκευασμένων, ὡς διετείνετο. Ἐδείξαμεν ἤδη ὅτι τὸ πλεῖστον τοῦ διδακτικοῦ τούτου προσωπικοῦ ἦτο ἄνευ προσόντων, ὁ δὲ παιδαγωγικός, οὗτινος ἡ ἐκλογὴ ἔδει νὰ γένηται μετὰ πολλῆς φροντίδος ἀπεδείχθη οἷον σήμερον γνωρίζει τὸ κοινὸν ὅλον.

Ἐν τούτοις ὁ πρώην Μητροπολίτης Κιτίου διετήρει αὐτὸν ἐν τῷ Ἱεροδιδασκαλείῳ ὡς *personna grata* παρὰ πάντα ταῦτα καὶ ἐδέησε νὰ διαμαρτυρηθῇ αὐτὸ τὸ τμῆμα τῆς Παιδείας οὗτινος προΐσταται Ἀγγλικανὸς κληρικός, καταγγέλλων αὐτὸν ἐπὶ ἐλλείψει προσόντων καὶ ἐπὶ ἰδέαις ἀνατρεπτικαῖς καὶ ν' ἀπειλήσῃ ἄρνησιν κυβερνητ. χορηγίας εἰς τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον.

Μεθ' ὅλα ταῦτα ὁ ἀπὸ τῆς βδελυρᾶς ἐκλογῆς προελθὼν νέος Μητροπολίτης Κιτίου ἐπέμεινε στρεψοδικῶν ν' ἀναδιορίσῃ τὸν ἀπαιδαγώγητον παιδαγωγικὸν ἀμείβων τὰς λίαν ἀμφιβόλους ὑπηρεσίας τούτου κατὰ τὴν ἐκλογήν του.

Πᾶς τις φαντάζεται ποία θὰ γένηται καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ λειτουργία τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοιούτου Μητροπολίτου.

Οὐδεὶς νομίζομεν δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ εὐσυνειδήτως περὶ τοῦ ὑστεροβούλου σκοποῦ τῆς ἱδρύσεως καὶ συντηρήσεως τοῦ καλογηροκομματικοῦ τούτου χαλκείου, τὸ ὁποῖον ἀποβαίνει πολλαχῶς ἐπιβλαβὲς καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὴν παιδείαν τοῦ τόπου.

Δύο ἀρχιερεῖς, ὁ πρώην Κιτίου καὶ ὁ Μητροπολίτης Πάφου πρὸς προστασίαν καὶ ἐπιβολὴν τῶν τροφίμων τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ἐκήρυξαν φανερὸν πόλεμον κατὰ πάντων τῶν ἄλλων διδασκάλων, θὰ ἠδυνάμεθα δὲ ν' ἀναγράψωμεν πολλὰ χαρακτηριστικὰ ἐπεισόδια τοῦ συστηματικοῦ τούτου διωγμοῦ.

Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι τὸν διωγμὸν τοῦτον θὰ συνεχίσῃ καὶ ἡ πλειονότης τῆς Ἱ. Συνόδου ἡ συμπηχθεῖσα εἰς ἑταιρείαν πρὸς ἀτομικοὺς καὶ κληροκρατικοὺς σκοπούς, θὰ καταβάλῃ δὲ οἵας καὶ κατὰ τὰς βδελυρὰς μητροπολιτικὰς ἐκλογὰς προσπαθείας ἵνα προστατεύῃ καὶ ἐνισχύῃ τοὺς μαθητὰς Δηλιγιάννη—Ἰορδανίδη.

Κατὰ τοῦ διωγμοῦ τῶν διδασκάλων ὑπὸ τῆς Συνοδικῆς πλειονότητος ἂς ἀντεπεξέλθουν ἡνωμένοι καὶ ἐρρωμένως οἱ διάφοροι ἐν τῇ Νήσῳ διδασκαλικοὶ σύνδεσμοι ἀποκηρύττοντες μὲν τοὺς τροφίμους τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου, ἀποκαλύπτοντες δὲ εἰς τὸ Παγκύπριον κοινὸν τὴν ἀμάθειαν τούτων καὶ τὴν ὑστεροβουλίαν τῆς συντηρήσεως τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου.

Οἱ κ. κ. βουλευταὶ ἂς ἐξετάσωσιν ἐπισταμένως τοὺς ἁρμοδίους, ἵνα πεισθῶσι περὶ τοῦ ποιοῦ τῶν τροφίμων τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου καὶ πεισθέντες περὶ τῆς καθόλου ἐλαττωματικῆς λειτουργίας τούτου ἂς ἀπαιτήσωσιν ἁρμοδίως τὴν ἄρσιν τῆς ἀναγνωρίσεως, ἥτις τόσον ἐπιπολαίως καὶ ἀβασανίστως ἐγένετο ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου.

Ἡ διάλυσις τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ἐπιβάλλεται, ὡς ἀποτυχόντος οἰκτρῶς καὶ διαψεύσαντος τρανῶς τὰς ἀγαθὰς προσδοκίας τῶν ἀπιδόντων πρὸς αὐτὸ εὐσυνειδήτως ὡς εἰς παιδευτήριον ἀληθῶν διδασκάλων καὶ ἱερέων, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπιζήμιον εἰς τὴν ἐθνικὴν παιδείαν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Ἡ συντήρησίς του θὰ εἶνε διαρκὲς σκάνδαλον μεταξὺ ἀρχιερέων καὶ διδασκάλων, τῶν ὁποίων δυσχερὴς οὖσα πάντοτε ἡ θέσις θὰ ἀποβαίνῃ δυσχερεστέρα καὶ ἐν τέλει ἀφόρητος, ἀναγκάζουσα τοὺς καλλιτέρους τούτων νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς ἄλλα ἐπαγγέλματα, ὡς τοῦτο ἤδη συμβαίνει ἀπὸ τοῦδε.

Τὸ Παγκύπριον διδασκαλεῖον, πλὴν τινων περιπετειῶν, ἐπὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἤδη ἔτη παρέσχε σπουδαίας ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐθνικὴν παιδείαν τοῦ Κυπρ. λαοῦ καὶ καθόλου εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν πρόοδον καὶ ἀνύψωσιν αὐτοῦ.

Αἱ πνευματικαὶ ὅμως καὶ ἠθικαὶ ἀνάγκαι αὐξάνονται μετὰ τῆς συντελουμένης ἐν τῷ τόπῳ προόδου καὶ τὸ Π. Διδασκαλεῖον, ὡς καὶ πάντα τἄλλα Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια πρέπει νὰ ἡγῶνται τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς κινήσεως καὶ προόδου τοῦ λαοῦ.

Τὸ Π. Διδασκαλεῖον ἰδιαζόντως πρέπει νὰ περιβάλλωμεν πάντες μετὰ πολλῆς μερίμνης καὶ στοργῆς, διότι ἐκ τούτου προέρχονται οἱ φωτοδόται ἀνὰ τὰς Ἑλληνικὰς κοινότητας οὐ μόνον τῆς Νήσου ταύτης ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἐν Αἰγύπτῳ παροικίας.

Αὔριον μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης, οἵαν διαγράφει ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων καὶ εὐχόμεθα πάντες, αἱ ἑλληνικαὶ κοινότητες τῶν ἀντίπερα χωρῶν καὶ ἐντεῦθεν θὰ ζητήσωσι διδασκάλους, καὶ ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν τοιούτους ὡς ἄριστα παρασκευασμένους ἵνα γένωνται διδάσκαλοι καὶ ἐθναπόστολοι παρὰ τῷ Ἀσιατικῷ Ἑλληνισμῷ.

Τὸ Π. Διδασκαλεῖον πρέπει νὰ καταρτισθῇ κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἄλλοτε Ζαρειφίων διδασκαλείων ἐν Φιλιππουπόλει, καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μαρασλείου Διδασκαλείου. Ἀνώτερον αὐτοτελὲς Ἐκπαιδευτήριον μετὰ Οἰκοτροφείου καὶ Προτύπου Σχολῆς ὑπὸ διευθυντὴν διακεκριμμένον παιδαγωγικόν, ἐμπνεόμενον ὑπὸ ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, δι' οὗ νὰ πυρσεύῃ τὰς καρδίας καὶ τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ διδασκάλων.

Ἡ συνεργασία τοῦ Π. Γυμνασίου μετὰ τοῦ Π. Διδασκαλείου θὰ ἐξοικονομήσῃ μέγα μέρος τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ χρησιμοποίησις κοινοῦ φυσικοῦ ἐργαστηρίου πλήρους θὰ γένηται μεγάλη οἰκονομία χρήματος.

Δὲν πρέπει νὰ παροραθῇ ἑτέρα μεγάλη ἀνάγκη· ἵνα ἔχωμεν ἐφεξῆς διδασκάλους, ἀξίους τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν, πρέπει νὰ παρέχωνται πολλαὶ καὶ μεγάλαι κατὰ τὴν μαθητείαν αὐτῶν εὐκολίαι. Κατ' ἀρχὴν οἱ εἰς τὸ Διδασκαλεῖον φοιτῶντες πρέπει νὰ ἔχωσι τὸ ἦθος ἀνεπίληπτον καὶ ἀποδεδειγμένον τὸν πρὸς μάθησιν ὀργασμόν, καὶ οἱ τοιοῦτοι νὰ ἔχωσι δωρεὰν καὶ βιβλία καὶ ὕλην γραφικήν, νὰ εἶναι δὲ παντελῶς ἀπηλλαγμένοι διδάκτρων, καὶ τοῦτο τὸ τελευταῖον νομίζομεν δύναται νὰ γένηται ἀπὸ τοῦδε.

Ἵνα προσελκύωνται εἰς τὸ εὐγενὲς ἀλλ' ἐπίπονον, ὑψηλὸν ἀλλ' ἀχάριστον ἐπάγγελμα τοῦ διδασκάλου νέοι καὶ εὐφυεῖς καὶ χρηστοήθεις μετὰ διαγωνισμὸν νὰ προσλαμβάνωνται ὑπότροφοι οἱ ἀριστεύοντες κατὰ τὴν τριετῆ φοίτησιν εἰς τὸ Διδασκαλεῖον, περιοριζομένου ἐν ἀρχῇ τοῦ ἀριθμοῦ τούτων εἰς πέντε καὶ αὐξανομένου σὺν τῷ χρόνῳ μέχρι τῶν εἴκοσιν.

Τὸ πρόγραμμα καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ διδασκαλείου δύνανται νὰ καταρτίζωνται οὕτως ὥστε οἱ τρόφιμοι αὐτοῦ ἄρτιοι παρασκευαζόμενοι διδάσκαλοι νὰ ὦσιν ἱκανοί, ἐὰν θέλωσι, νὰ καταταχθῶσι καὶ εἰς τὸν ἱ. κλῆρον ἐν ἡλικίᾳ προσφόρῳ καὶ ἔγγαμοι γενόμενοι.

Αἱ δαπάναι τοιούτου Διδασκαλείου, ἔχοντος πάντοτε τὴν σύμπραξιν τοῦ Π. Γυμνασίου δὲν θὰ ὑπερβαίνωσι τὰς £ 2500 ἐνῷ ἤδη σπαταλῶνται ἐπὶ ματαίῳ £2000 διὰ τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον—καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο, καὶ μεγαλείτερον δύναται νὰ ἐξευρεθῇ ἀπὸ τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν ἱδρυμάτων, ἀπὸ σημαντικῆς χορηγίας, οἵαν συνέστησαν ἤδη ὑπὲρ τοῦ Διδασκαλείου οἱ Ἄγγλοι ἐμπειρογνώμονες, καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι εἰς τοιοῦτο ἐκπαιδευτήριον πᾶσα Κυβέρνησις Ἑλληνικὴ θὰ γένηται γενναία χορηγός, ἂν ὃ μὴ γένοιτο, μετὰ τῆς εἰρήνης δὲν ἐπέλθῃ καὶ ἡ ἐθνικὴ καὶ πολιτικὴ ἀποκατάστασις τῆς Νήσου ταύτης.

Πρὸς τοιαύτην διεύθυνσιν πρέπει νὰ κατευθύνεται ἡ προσπάθεια πάντων ὅσοι μετὰ πόθου καὶ ζήλου ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον τῆς Ἑλληνικωτάτης ταύτης Νήσου καὶ εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς εἰς εὐρύτερον καὶ ὑψηλότερον στάδιον ἐθνικόν.

Τοιαύτης ἐνεργείας ἔδει νὰ πρωτοστατήσωσιν οἱ ἀρχιερεῖς ἐν τῇ Νήσῳ, ἀλλ' ὡς ἐγνώρισεν αὐτοὺς τὸ Κοινὸν ὅλον, οὐδεμίαν δύναται νὰ προσδοκᾷ παρὰ τούτων συμβολὴν εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου τούτου, καὶ μοιραία θὰ ἐπέλθῃ ἡ σύγκρουσις καὶ ὁ ἀγὼν πρὸς αὐτούς, ἵνα ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν τὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς τὸν προκείμενον σκοπὸν χρήματα.

Περὶ τῆς προθύμου γενναιοδωρίας πασῶν τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων ἐσμὲν βέβαιοι, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρξῃ πρωτοβουλία εὐγενὴς παρὰ προσώπων ἐμπνεόντων ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτάς, καὶ τοιαῦτα εὐτυχῶς ὑπάρχουσι πλεῖστα, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρξῃ καὶ θέλησις ἀγαθὴ καὶ ζῆλος πατριωτικὸς πρὸς ἐνέργειαν.

ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝ ΜΕΧΜΕΤ ΡΕΣΣΑΤ Ε'.

Ὁ πρὸ μηνὸς περίπου ἀγγελθεὶς θάνατος τοῦ Σουλτάνου τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας **Μεχμὲτ Ρεσσὰτ** οὐδεμίαν ἐπροξένησεν αἴσθησιν εἰς τὸν πολιτικὸν καὶ τὸν ἄλλον κόσμον ἐν μέσῳ τοῦ τρομεροῦ σάλου τοῦ παγκοσμίου πολέμου, ἀλλὰ καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης, ἡ εἴδησις θὰ ἀπετέλει μόνον ἁπλῆν χρονολογικὴν μνείαν ἐν τῷ τύπῳ καὶ θὰ προὐκάλει τὰς τετριμμένας μεταξὺ τῶν ἀνακτοβουλίων διατυπώσεις.

Καίτοι ὅμως ἡ προσωπικότης τοῦ μονάρχου τούτου ἐγένετο ὅλως ἀσήμαντος ἡ βραχεῖα χαλιφεία του ἀπετέλεσε κρισιμωτάτην περίοδον ἐν τῷ βίῳ καὶ τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας, ἧς τὸ ἐπικείμενον τέρμα προμηνύεται δυσοίωνον δι' αὐτήν.

Ἐκ τῶν «Τάϊμς» μεταφέρομεν ὧδε χρονογραφικὴν περίληψιν τῆς χαλιφείας τοῦ ἄρτι ἀποβιώσαντος Σουλτάνου.

«Ἡ ἐκθρόνισις τοῦ Σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμὶδ Χὰν Β' ὑπὸ τῶν δυνάμεων τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Κομιτάτου «Ἕνωσις—Πρόοδος» τῇ 14)27 Ἀπριλίου 1909 ἐστέρησε τὰ συντηρητικὰ στοιχεῖα ἐν Τουρκίᾳ καὶ ὄντως τὸ μὴ Τουρκικὸν Ἰσλάμ, καθόσον τοῦτο κεῖται ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς Τουρκικῆς ἐπιρροῆς, ἑνὸς τυράννου, ἀλλ' ἀρχηγοῦ. Ὁ διάδοχος καὶ νεώτερος ἀδελφός του Μεχμὲτ Ρεσσάτ, γεννηθεὶς τῷ 1844, ἀνεκηρύχθη τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὑπὸ τὰς ἀνευφημίας τῶν ἀγρίων ἐθελοντῶν ἐξ Ἀλβανίας καὶ Μακεδονίας, οἵτινες ἠκολούθησαν τὸν Μαχμοὺδ Σευκὲτ Πασσᾶν καὶ τοὺς κυρίους ὑπασπιστὰς τοῦ Ἐμβέρ, Νιαζῆ, Χαφίζ, Ἰσμαήλ, Χακκὴ καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Κομιτάτου μετὰ τῶν στρατευμάτων τῆς Ὀρδοῦ (Σῶμα Στρατιωτικὸν) εἰς Κωνσταντινούπολιν. Οἱ ῥακενδύται πολεμισταί, οἵτινες κατέκλυζον τὰς ὁδοὺς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, συνοδευόμενοι ὑπὸ «ἀψύχων Χοτζάδων» ἐν μέσῳ κραυγῶν «Γιασασσὶν Χουριέτ» (Ζήτω ἡ ἐλευθερία) ἐφάνησαν παράδοξοι φρουροὶ τοῦ Χαλίφου εἰς τὰ ὄμματα, ἅτινα εἶχον ἐθισθῇ εἰς τὴν εὐσταλῆ καὶ λαμπρῶς ἐνδεδυμένην φρουρὰν ἐξ Ἀλβανῶν, Ἀνατολιτῶν καὶ Ἀράβων, οἵτινες εἶχον χαιρετίσει τὸν προκάτοχόν του κατὰ Παρασκευὴν εἰς τὸ προσκύνημα.

Τῇ 27)10 Μαΐου ὁ νέος Σουλτᾶνος ὅστις εἶχε λάβει τὸν τίτλον Μωάμεθ Ε', κατὰ τὴν ἀνάρρησίν του, ἐζώσθη τὴν σπάθην τοῦ Ὀσμάν, ἱδρυτοῦ τῆς Αὐτοκρατορίας, ἐν τῷ τεμένει Ἐγιοῦπ, τελετὴ ἐκ παραδόσεως συμβολίζουσα τὸν στρατιωτ. χαρακτῆρα τοῦ Ὀσμανικοῦ Σουλτανάτου. Σπουδαστὴς ἀσχοληθεὶς εἰς τὰ Περσικὰ καὶ Ἀραβικὰ γράμματα, κάπως μυστικιστὴς περὶ τὰ τῆς θρησκείας καὶ διαφημιζόμενος ὅτι συνεπάθει πρὸς τοὺς Δερβίσας Μευλεβῦ, οὐδέποτε ᾐσθάνθη τὸ ἐλάχιστον ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν πολιτικήν.

Συνέντευξις μετὰ τοῦ Σουλτάνου.

Ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» ἐν τηλεγραφήματι του τῆς 15)28 Ἀπριλίου 1909 περιέγραψε συνέντευξίν του μετὰ τοῦ νέου Σουλτάνου ὡς πρίγκιπος ἔτι τὸ προηγηθὲν θέρος:—

«Ὁ Πρίγκηψ μόλις ἐδείκνυε τὰ ἔτη του, καίτοι τὸ πρόσωπον καὶ τὸ βάδισμά του ἐλάλουν περὶ ζωῆς καταδεδικασμένης εἰς ἀδράνειαν· πρόσωπον ἀγαθόν, μᾶλλον βαρὺ πρὸς ἀνάπαυσιν, συχνὰ ἐφωτίζετο ὑπὸ χαρωποῦ μειδιάματος. Εἰς τοὺς τρόπους του συνδεδυασμένη μετὰ φυσικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ εὐγενείας, ὑπῆρχέ τις δυσπιστία καταντῶσα εἰς δειλίαν, ἥτις ὠφείλετο, ἀναμφιβόλως εἰς τὴν ἀνοικειότητά του μετὰ τοῦ κόσμου. Ὑπεδέξατό με μετὰ μεγίστης ἐγκαρδιότητος καὶ προφανῶς ἔχαιρεν ἐπὶ τῇ καινοφανείᾳ τῆς ἐπισκέψεως μου, παρακαλῶν με ἐπανειλημμένως νὰ μὴ σπεύδω ν' ἀπέλθω, καὶ μὲ περιεποιεῖτο ἐν σπουδῇ μετὰ θέρμης μαθητοῦ μέ τινα ἁπλᾶ ἀναψυκτικά, ἅτινα ὁ ἴδιος παρεσκεύαζεν.

Περιέγραψε περιπαθῶς τὰς ταλαιπωρίας ἰσοβίου διωγμοῦ, ὅστις ἐνίοτε ἠπείλησε τὴν ζωήν του, ὅστις ὅμως συχνότερον συνίστατο εἰς μικροὺς νυγμούς. Ὤικτειρε τὴν τελείαν ἀπομόνωσίν του, ἥτις ἐστέρησεν αὐτὸν τῶν εὐκαιριῶν ὅπως ἀποκτήσῃ τὴν ἐμπειρίαν τῶν ὑποθέσεων καὶ γνῶσιν τῶν ἀνθρώπων, αἵτινες ἦσαν ἀπαραίτητοι εἴποτε ἐκαλεῖτο εἰς τὴν βαρεῖαν κληρονομίαν του. Ἠδύνατο μόνον νὰ ἐλπίζῃ ὅτι ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς ἀνάγκης θὰ εὕρισκε συμβούλους προθύμους καὶ ἐπαΐοντας ὅπως ἀναπληρώσωσι τὰς ἐλλείψεις του. Αὐτός, ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἶχε διδαχθῇ τὰ κακὰ τοῦ δεσποτισμοῦ, καὶ ἦτο ἀποφασισμένος ὅπως ἐκτελῇ ὡς κάλλιστα τὰ καθήκοντα συνταγματικοῦ μονάρχου· καὶ ἐνῷ κατενόει ὅτι τὸ μέλλον τῆς Τουρκίας ἐπεσκιάζετο ἔτι ὑπὸ κινδυνωδῶν πιθανοτήτων, εὐέλπις ἐστηρίζετο ἐπὶ τὴν βοήθειαν τῆς Ἀγγλίας, ἧς τὴν φιλίαν εὐχαρίστως ἀναγνωρίζει καὶ ἀπεξενώθη μόνον ὑπὸ τῆς κακοκυβερνήσεως. Ἡ Α. Ὑψηλότης ὡμίλει σιγὰ καὶ διστακτικῶς, ταπεινῶν συχνὰ τὴν πνοήν του μέχρι ψιθυρισμοῦ καὶ ρίπτων λαθραῖα βλέμματα περὶ τὴν αἴθουσαν ὡσεὶ κατείχετο ἔτι ὑπὸ τοῦ φόβου τῶν κατασκόπων».

Ἐξ ἀρχῆς τῆς βασιλείας του δὲν ἤσκησεν ἐξουσίαν. Οἱ ἡγέται τοῦ Κομιτάτου τῆς Ἑνώσεως καὶ Προόδου ἐνῷ ἐνεθάρρυνον διαδηλώσεις νομιμοφροσύνης πρὸς τὸν Μονάρχην, περιέβαλλον αὐτὸν διὰ τῶν πλασμάτων των, καὶ ἐζήτουν νὰ κρατῶσιν αὐτὸν ἀπὸ συχνῆς ἐπαφῆς μετὰ πολιτικῶν, οἷοι ὁ Κιαμὴλ Πασσᾶς, πρὸς τὸν ὁποῖον διετέλουν εἰς ἔριδας καὶ μετά τινων ἔτι ἐκ τῆς οἰκογενείας του οἵτινες ἦσαν γνωστοὶ ὅτι ἀπεδοκίμαζον σημεῖά τινα τοῦ καθεστῶτος.

Οἱ κύριοι τοῦ Σουλτάνου.

Ἡ ἔκρηξις τοῦ Ἰταλικοῦ πολέμου καὶ ἡ ἐπιτεινομένη τραχύτης τῶν μεθόδων τῆς Κομμιτατικῆς κυβερνήσεως περιέπλεκε καὶ αὐτὸν εἰς τὴν ἀνδημοτικότητα τοῦ Διαβουλίου (*Junta*), τὸ ὁποῖον ἐκυβέρνα ἐπ' ὀνόματί του καὶ ἤγαγεν εἰς τὴν προσωρινὴν ἔκπτωσίν του. Μέλη τῆς Αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, ἰδίᾳ ὁ Βαχὶτ-ἐδ-δὶν Ἐφ. ὁ ἀμέσως ἐρχόμενος εἰς τὴν διαδοχὴν μετὰ τὸν Διάδοχον Ἰουσοὺφ Ἰζζεδίν, ἐπιστεύετο ὅτι ἐνήργησαν μετὰ τοῦ Κιαμήλ, τοῦ Ναζὶμ καὶ Γαζῆ Μουχτὰρ Πασσάδων εἰς τὸ κίνημα τὸ ὁποῖον κατέληξεν εἰς τὴν πτῶσιν τοῦ Ὑπουργείου Σαῒδ Πασσᾶ 4)17 Ἰουλίου 1912) καὶ εἰς τὸ κλείσιμον τῆς Τουρκικῆς Βουλῆς διὰ διαταγῆς τοῦ Γαζῆ. Ἐπί τινα χρόνον νέαι ἐπιρροαὶ περιέβαλλον τὸν Σουλτᾶνον, οὗτινος ἡ ἐλευθερία ἀπέβη ἧττον περιωρισμένη, αἱ καταστροφαὶ ὅμως τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου καὶ ἡ πτῶσις τοῦ Κιαμὴλ Πασσᾶ διὰ τοῦ πραξικοπήματος τοῦ Κομμιτάτου τῇ 10)23 Ἰανουαρ. 1913, περιήγαγον αὐτὸν εἰς θέσιν ὀργάνου ἐν χερσὶ τῶν Ἐμβέρ, Ταλαάτ, πρίγκιπος Σαῒδ Χαλὶμ καὶ τῶν πλασμάτων αὐτῶν, ἅτινα περιεκύκλωσαν πάλιν αὐτόν.

Αἱ ἀπηχήσεις τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἐξήγειρον αὐτὸν περὶ τοῦ κινδύνου εἰς ὃν οἱ ἄνδρες τοῦ Κομμιτάτου, ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Ἐμβὲρ πασσᾶ, συνδεδεμένου τώρα διὰ γάμου μετὰ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Οἴκου, ἐξέθετον τὸ Κράτος αὐτοῦ. Ὑπάρχει λόγος νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἐπί τινα χρόνον ἔπραξε ὅσον μικρὸν ἠδύνατο ὅπως παρακωλύσῃ τὴν ῥῆξιν, αἱ προθέσεις του ὅμως δὲν ἴσχυσαν ἔναντι τῆς κυριαρχούσης θελήσεως τοῦ Ἐμβὲρ καὶ τῆς λελογισμένης διπλοπροσωπίας τοῦ Ταλαὰτ Βέη.

Ὁ Σουλτᾶνος εἶχε τρεῖς υἱούς, ἐξ ὧν ζῶσι δύο, ὁ πρίγκηψ Ζιᾶ Ἐδδὶν καὶ ὁ πρίγκηψ Ὀμάρ.

Η ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη ἐκ Κων)πόλεως ὅτι ἡ ἀνακήρυξις τοῦ νέου Σουλτάνου Βαχὶτ-ἐδ-δὶν ἐγένετο μετὰ μεγάλης ἐπισημότητος τῇ 19)4 Ἰουλίου τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Ἀνάκτορον Τὸπ Καποῦ ὁ Σουλτᾶνος εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Θρόνου τῇ 10.50' π. μ. ὅπου ὁ νέος τοῦ Θρόνου διάδοχος Ἀβδοὺλ Μετζὶτ ἐφ. οἱ αὐτοκρατορ. πρίγκιπες, ὁ Μ. Βεζύρης, ὁ Σεχουλισλάμ, οἱ ὑπουργοί, τὰ μέλη τῆς Βουλῆς, ὁ πρώην Κεδίβης ἦσαν συνηθροισμένοι.

Τοῦ Σουλτάνου καθήσαντος πρὸς στιγμὴν ἐπὶ ἕδρας παρὰ τὸν θρόνον ἤρχισεν ἡ τελετὴ τοῦ «Βιάτ» καθ' ἣν οἱ παριστάμενοι ἠσπάσθησαν τὸ «Σάτσκ», ἐκπροσωποῦν τὴν χεῖρα τοῦ Παττισάχ. Μετὰ τὴν τελετὴν ὁ Σουλτᾶνος ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ θρόνου.

Ὁ ἐνταφιασμὸς τοῦ Μωάμεθ Ε' ἐπηκολούθησεν ἔπειτα, τῆς σοροῦ μετακομισθείσης ἐκ τῶν Ἀνακτόρων Τὸπ—Καποῦ. Ὁ ἐνταφιασμὸς ἐγένετο εἰς τὸ τέμενος Ἐγιοὺπ ἐν τῷ τάφῳ ὃν ἤγειρεν ὁ Μωάμεθ Ε'.

«Ῥέουτερ».

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΓΓΛΟ-ΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΕΠΙΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ—ΑΓΓΛΙΑΣ—ΚΥΠΡΟΥ

Ἡ τελειοτέρα ἐν Κύπρῳ Σχολή, ἱδρυθεῖσα τῷ 1910.

Ἀνεγνωρισμένη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς ἰσότιμος πρὸς τὰς ἐν Ἑλλάδι Δημοσίας Ἐμπορικὰς Σχολὰς διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 43456 τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1914 ἀποφάσεως τοῦ ἐν Ἑλλάδι ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὸ **Ἐμπορικὸν Λύκειον** ἴδιον μέλημα καὶ κύριον αὐτοῦ σκοπὸν προτίθεται, ὅπως ἀναπτύξῃ τὸ θρησκευτικόν, ἠθικόν, πρακτικόν, θεωρητικὸν καὶ κοινωνικὸν διαφέρον τῶν φοιτώντων ἐν αὐτῷ Ἑλληνοπαίδων, ὅπως μορφώσῃ ἐνθέρμους πατριώτας καὶ ἀρίστους πολίτας, οἵτινες, ἀποφοιτῶντες, νὰ εἶναι κάτοχοι τῆς Ἑλληνικῆς, ξένων γλωσσῶν, ἐμπορικῶν καὶ ἐγκυκλίων μαθημάτων, δυνάμενοι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Ἐμπόριον, τὰς Τραπεζιτικὰς καὶ Βιομηχανικὰς ἐργασίας καὶ εἰς διάφορα ἄλλα πρακτικὰ στάδια.

Ἡ Σχολὴ ἀποτελεῖται ἐκ πέντε τάξεων, ὧν ἡ μία προπαιδευτική, αἱ δὲ λοιπαὶ τέσσαρες ἐμπορικαί. Διδάσκεται δ' ἐν αὐτῇ πλήρης καὶ τέλειος κύκλος ἐμπορικῶν μαθημάτων.

Γίνονται δεκτοὶ ἐξωτερικοὶ καὶ οἰκότροφοι μαθηταί.

Τὸ Ἐμπορικὸν Λύκειον διατηρεῖ Οἰκοτροφεῖον εἰς κεντρικὸν μέρος τῆς πόλεως, μὲ δωμάτια καὶ ὑπνωτήρια ἐκπληροῦντα πάντας τοὺς ὅρους, τοὺς ὑπὸ τῆς ὑγιεινῆς καὶ παιδαγωγικῆς ἐνδεικνυομένους.

Ἐν τῷ Οἰκοτροφείῳ διαιτῶνται πάντες οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν μαθηταί, οἱ μὴ ἔχοντες ἐν Λάρνακι συγγενεῖς ἢ οἰκείους ἀμέσως ἐνδιαφερομένους.

Ὁ ἰδιαίτερος χαρακτὴρ τοῦ Ἐμπορικοῦ Λυκείου ὡς ἐπιχορηγουμένου ὑπὸ εὐεργετικῶν κληροδοτημάτων ἐπιτρέπει εἰς αὐτὸ νὰ ὁρίσῃ δίδακτρα καὶ οἰκοτροφεῖα ἀνεπίδεκτα συναγωνισμοῦ πρὸς οἱανδήποτε ὁμότιμον Σχολήν.

Ἠρίθμει τὸ Ἐμπορικὸν Λύκειον κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος 1917—1918 156 μαθητὰς καὶ 36 οἰκοτρόφους ἔναντι 51 μαθητῶν καὶ 5 οἰκοτρόφων τοῦ Α' ἔτους τῆς λειτουργείας του. Ἤδη δὲ οἱ ἀπόφοιτοι αὐτοῦ κατέχουσιν ἐπιζήλους θέσεις εἰς διάφορα τραπεζιτικά, ἐμπορικὰ βιομηχανικὰ καταστήματα κ.τ.λ.

Οἱ γονεῖς, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀποστείλωσι τὰ τέκνα των εἰς τὸ Οἰκοτροφεῖον τοῦ Ἐμπορικοῦ Λυκείου δέον νὰ ἀπευθυνθῶσιν ἐγκαίρως πρὸς τὸν Γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς, ἵνα ἐξασφαλίσωσι τὰς θέσεις των.

Κανονισμοὶ ἀποστέλλονται τῷ αἰτοῦντι.

Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας ἀπευθυντέον:

Κον **ΟΔΥΣΣΕΑ ΕΥΡΥΒΙΑΔΗΝ**

Γραμματέα Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς

Εἰς Λάρνακα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΜΟΡΦΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1918-1919

Ἡ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους λειτουργοῦσα Ἑλληνικὴ Σχολὴ Μόρφου εἰσέρχεται εἰς τὸ Β' ἔτος τοῦ βίου της.

Σκοπὸς αὐτῆς ἡ καλλιέργεια καὶ πρακτικοποίησις τῶν γνώσεων τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ ἡ προπαρασκευὴ τῶν τροφίμων αὐτῆς δι' εὐρυτέραν κλασσικὴν ἢ πρακτικὴν παίδευσιν.

Τάξεις δύο, μαθήματα τῶν δύο πρώτων τάξεων τῶν ἐν Κύπρῳ Γυμνασίων μὲ ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν εἰς τὰς ξένας γλώσσας καὶ τὰ Γεωργικά.

Οἴκημα εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς κωμοπόλεως Μόρφου, ἀνώγεων, μὲ μεγάλα εὐάερα καὶ εὐήλια δωμάτια.

Γίνονται δεκτοὶ καὶ μαθηταὶ ἐσωτερικοὶ ἐκ τῶν χωρίων εἰς τὰ ἰδιαίτερα δωμάτια τῆς Σχολῆς. Δίδακτρα μετριώτατα.

Πᾶσα αἴτησις πρὸς τὸν Γραμματέα τῆς ἐπιτροπείας κ.

Θ. Ἰωαννίδην

Μόρφου.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ ἰατρὸς κ. Κ. Πανταζῆς καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι ἐγκατέστησε τὸ **Θεραπευτήριόν** του ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ι. Ρωσσίδου παραπλεύρως τῆς δυτικῆς εἰσόδου τῆς Ἐκκλησίας Φανερωμένης.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΓΟΛΑΒΟΥΣ

Τίθεται εἰς μειοδοσίαν ἡ περιτοίχισις τοῦ Νεκροταφείου Κυθραίας, ἔχοντος ἔκτασιν μιᾶς σκάλας τετραγωνικῆς. Ἡ κατακύρωσις θὰ γίνῃ ἐν Κυθραίᾳ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Σεραγίου τὴν Κυριακὴν 19)1 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἂς ἀποταθῶσι διὰ πλειοτέρας πληροφορίας εἰς τὸν Δήμαρχον Κυθραίας κ. **Ν. Καττάμην.**

ΟΙ ΔΥΟ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ

Μίαν καὶ ἀδιαίρετον θεωροῦντες τὴν Ἐκκλησίαν ἐν τῇ Νήσῳ οὐδεμίαν ποιούμεθα διάκρισιν ἢ προτίμησιν μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐπισκοπικῶν περιφερειῶν ἐν αὐτῇ, προκειμένου δὲ περὶ τῆς ἐπισκοπικῆς περιφερείας Κυρηνείας, εἶναι αὕτη ἀξία τῆς συμπαθείας παντὸς τοῦ Κυπριακοῦ κλήρου καὶ λαοῦ, διότι ὑπὸ Μητροπολίτην τὸν νῦν Ἀρχιεπίσκοπον ἐπὶ εἴκοσι καὶ πέντε ὅλα ἔτη ὁ Ἐκκλησιαστικὸς βίος αὐτῆς ἐγένετο ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἀξιοθρήνητος, καὶ ἡ ἀνάμνησις αὐτοῦ θ' ἀποτελέσῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Κυπρ. Ἐκκλησίας καὶ ἐν ταῖς παραδόσεσι τῆς Μητροπόλεως ταύτης σελίδα ζοφερωτάτην.

Καὶ ἡ Ἐπαρχία αὕτη καὶ μετ' αὐτῆς ὁ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Κύπρου θὰ ηὔχετο νὰ τύχῃ αὕτη ἀρχιερέως ἱκανοῦ ὅπως περισυλλέξῃ τὰ ναυάγια μιᾶς εἰκοσιπενταετίας καὶ ἀνορθώσῃ τὰ ἐρείπια ὑπὸ μιᾶς ἐπισκοπικῆς κακοδιοικήσεως, ἧς ἐλάχιστα ἀπαντῶσι παραδείγματα ἐν τῷ μακραίωνι βίῳ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Διὰ ταῦτα εἰς τὴν διὰ τῶν γνωστῶν ἐκτρόπων καὶ ἀθέσμων μέσων ἐπιτευχθεῖσαν ἀποτυχίαν τοῦ νῦν Μητροπολίτου Κυρηνείας κ. Μακαρίου Μυριανθέως κατὰ τὴν τελευταίαν Μητροπολιτ. ἐκλογὴν Κιτίου ἀπεῖδον οὐχὶ δυσαρέστως πάντες οἱ ἐκτιμῶντες τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ὡς προσώπου καὶ ὡς Ἀρχιερέως, ἐπὶ τῇ χρηστῇ προσδοκίᾳ ὅτι θὰ συντελεσθῇ ὑπ' αὐτοῦ ἡ ἐπιβαλλομένη ἀπὸ τῶν ἐρειπίων ἀνόρθωσις τῆς Μητροπολ. ταύτης περιφερείας.

Ἐὰν ἄρα ἐπιμένωμεν ἀσχολούμενοι περὶ τὴν βδελυρὰν Μητροπολ. ἐκλογὴν Κιτίου καὶ μετὰ τὸ αἰσχρὸν πέρας αὐτῆς, τοῦτο πράττομεν, ὡς καὶ ἀρχόμενοι ἐδηλώσαμεν, ἵνα καταγγείλωμεν τὰ κατ' αὐτὴν διαπραχθέντα ἔκτροπα καὶ ἔκθεσμα καὶ στηλιτεύσωμεν τερατώδεις τινὰς πολιτικάς, κοινωνικὰς καὶ ἄλλας διαστρόφους ἰδέας καὶ ἀρχάς, αἵτινες πιστευόμεναι καὶ ἀποδεκταὶ γενόμεναι παρὰ τῷ Κοινῷ θὰ ἐπέδρων ὀλεθρίως εἴς τε τὰ ἐκκλησιαστικά, τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ κοινωνικὰ ἡμῶν πράγματα.

Ἤδη ἐρχόμεθα ἐπὶ τοὺς δύο ὑποψηφίους, ἵνα δείξωμεν ὅτι διὰ παντὸς μὲν θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου μέσου ἐπολεμήθη ὁ συγκεντρῶν ἐν ἑαυτῷ πολλῷ πλείονα καὶ ὑπέρτερα προσόντα, ὑπεστηρίχθη δὲ ὁ ὑστερῶν, τούτου περὶ πάντα κατὰ πολύ. Καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ κάκιστον δίδαγμα καὶ παράδειγμα πρὸς τὸν λαόν, ὅστις ὀφείλει νὰ ἀσκῇ τὰ ἐκλογικὰ δικαιώματά του ἔν τε τῇ πολιτείᾳ καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μετὰ ἀγαθῆς καὶ καθαρᾶς συνειδήσεως τιμῶν καὶ ἀμείβων διὰ τῆς ψήφου του τοὺς κρείττονας.

Τὸ μαθητικὸν στάδιον εἶνε προοίμιον καὶ προπαρασκευὴ εἰς τὸ μετέπειτα ἐπιστημονικὸν ἢ βιωτικὸν τοιοῦτο καὶ αἱ σπουδαὶ τοῦ κ. Μακαρίου Μυριανθέως αἵ τε ἐγκύκλιοι καὶ αἱ ἐπιστημονικαὶ ἀπετέλεσαν διηνεκῆ ἀριστείαν.

Μετὰ τὰς πρώτας ἀνθρωπιστικὰς σπουδάς του ἐν Κύπρῳ συνέχισεν αὐτὰς ἐν τῇ περιωνύμῳ τοῦ Γένους Σχολῇ ἐν Κων)πόλει ἀριστεύσας καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἐξίσου διάσημον Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης καὶ πάλιν ἀράμενος ἀριστεῖα. Καίτοι δὲ ἡ Σχολὴ αὕτη θεωρεῖται ἰσότιμος πρὸς τὴν Θεολογ. Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐνεγράφη εἰς ταύτην δυνάμει τοῦ διπλώματός του, ἵνα καὶ τὴν ἐν Ἑλλάδι θεολογ. ἐπιστήμην ἐκ τοῦ σύνεγγυς κάλλιον σπουδάσῃ καὶ τὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μελετήσῃ. Τίνες δὲ καὶ ἐνταῦθα ἐγένοντο αἱ ἐπιστημονικαὶ σπουδαί του ἐμφαίνει τὸ ἑπόμενον ἐπίσημον ἔγγραφον:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Πρυτανεία τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

Ἀριθμ. Πρωτ. 2.209
Διεκπ. 886

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῇ Ἰουλίου 1905.

Πρὸς τὸν ἐν Γενεύῃ Προλύτην τῆς Θεολογίας
κ. ΜΑΚΑΡΙΟΝ ΜΥΡΙΑΝΘΕΑ

Μεταξὺ τῶν ἀριστευσάντων φοιτητῶν τῆς Θεολογ. Σχολῆς κατὰ τὰς ἐξετάσεις, εἰς οὓς διενεμήθησαν καὶ τὰ βραβεῖα ἐκ τῶν κληροδοτημάτων Μαυροκορδάτου καὶ Κονδύλη, συγκατελέχθητε καὶ ὑμεῖς ὡς ἀριστεύσαντες ὁμοίως κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1904—1905.

Δι' ὃ συνημμένως ἀποστέλλομεν ὑμῖν δύο ἐπιταγὰς ἐκ φρ. 45.30 καὶ 59.20 ἀντιπροσωπευόντων τὸ ἀναλογοῦν ὑμῖν μερίδιον, τῶν ὁποίων τὴν παραλαβὴν παρακαλοῦμεν ὅπως γνωρίσητε ἡμῖν ἐγκαίρως.

Ὁ Πρύτανις
(ὑπογρ.) Σ. ΛΑΜΠΡΟΣ

Διέτριβεν ἐν Γενεύῃ τῆς Ἑλβετίας ὁ κ. Μακάριος Μυριανθεὺς εἰς ἀκρόασιν διασήμων περὶ τὰ Θεολογικὰ καθηγητῶν καὶ ἐκεῖθεν μετέβη εἰς Ὀξφόρδην μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν ἐπιμελείας παρακολουθήσας ἐν τῷ διασήμῳ τούτῳ Πανεπιστημίῳ τὰ μαθήματα καὶ τὰς διαλέξεις τῶν μᾶλλον διακεκριμένων καθηγητῶν ἐν τῇ Θεολογ. Ἐπιστήμῃ καὶ περὶ τὰ καθόλου Ἐκκλησιαστικά.

Μετὰ τόσον εὐδοκίμους, εὐρείας καὶ ἐμβριθεῖς ἐγκυκλίους καὶ ἐπιστημονικὰς σπουδὰς καὶ τοσαῦτα φέρων ἐφόδια πνευματικὰ ὁ κ. Μακάριος Μυριανθεὺς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν γενέθλιον ἵνα διακονήσῃ τῇ Κυπρ. Ἐκκλησίᾳ, οὔτε φυσιωθεὶς οὔτε ἐπαρθεὶς ἵνα ἐπιδιώξῃ ἀλλαχοῦ στάδιον εὐρύτερον καὶ λαμπρότερον, καὶ διηκόνησε τῇ Μητροπόλει Κιτίου καὶ ἐδίδαξεν ἐν Ἐκπαιδευτηρίοις καὶ ἐκήρυξεν ἐπ' Ἐκκλησίας καὶ ὡς ἱεροκήρυξ καὶ ὡς καθηγητὴς καὶ ὡς λειτουργὸς ἀνεδείχθη ὑπέροχος.

Ἀπελθὼν εἶτα, ἕνεκα διαφωνίας πρὸς τὸν θεῖον του ἀοίδιμον Ἀρχιεπίσκοπον Κύριλλον Β', καὶ καταταχθεὶς εἰς τὴν Ἀλεξανδρινὴν Ἐκκλησίαν προήχθη εἰς Ἀρχιμανδρίτην καὶ γραμματέα τῶν Πατριαρχείων καὶ ὅτε ἐξερράγη ὁ Βαλκανικὸς πόλεμος, πιστὸς εἰς τὰς μεγάλας καὶ ἐνδόξους παραδόσεις τῆς ἐπιλέκτου μοίρας τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ κλήρου, κατετάχθη ἐθελουσίως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ἀράμενος καὶ ἐκεῖ ἀριστεῖα, ὥς τε θερμουργὸς κῆρυξ τοῦ ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγῶνος καὶ ὡς ἐνθουσιώδης πολεμιστὴς ἐν τοῖς πρώτοις μὲ τὸν σταυρὸν ὑψωμένον καὶ διά τε τοῦ λόγου καὶ τοῦ παραδείγματος παρασύρων εἰς ἡρωϊκὰς ἐφόδους τοὺς Ἕλληνας μαχητάς, καὶ ἐπισπασάμενος δικαίως τὸν ἔπαινον καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν του, ὡς μαρτυρεῖ τρανώτατα τὸ ἐν προλαβόντι φύλλῳ δημοσιευθὲν ἔγγραφον τοῦ Συνταγματάρχου κ. Λ. Συνανιώτου.

Μάτην θὰ ἀνεζητοῦντο καὶ ἄλλοι κληρικοὶ ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ συγκεντροῦντες τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα προσόντα πνευματικὰ καὶ ἠθικά, ἅτινα ἐξ εὐγνωμοσύνης καὶ καθήκοντος προσῆλθε καὶ πάλιν ἵνα διαθέσῃ εἰς διακονίαν τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ὡς πνευματικῆς μητρός αὐτοῦ.

Ἐντούτοις ἡ καλογηρικὴ μοχθηρία καὶ ὁ φθόνος ὁ καλογηρικὸς ἠγέρθησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ του ὡς ἀκανθώδης φραγμὸς καὶ οἱ Ἅγιοι! Συνοδικοὶ εὗρον ὅτι δὲν ἔπρεπεν οὔτε εἰς Χωρεπίσκοπον Σαλαμῖνος νὰ προχειρισθῇ.

Ἔλθωμεν ἐπὶ τὸν ἕτερον ὑποψήφιον τῆς Μητροπολ. ἐκλογῆς Κιτίου, τὸν κ. Νικόδημον Μυλωνᾶν. Οὗτος ἀνεψιὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ νῦν Ἀρχιεπισκόπου, ὡς Μητροπολίτου Κυρηνείας διετέλεσε δόκιμος παρ' αὐτῷ καὶ τὰς ἐγκυκλίους σπουδάς του διήνυσεν ἐν τῷ Π. Γυμνασίῳ, τὰς θεολικὰς δὲ σπουδάς του ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου τῷ 1914, οὐδὲ συνεκίνησαν αὐτὸν τὸ παράπαν αἱ μεγάλαι καὶ ἔνδοξοι ἐθνικαὶ ἡμέραι τῶν δύο ἐνδόξων πολέμων, ἀλλ' ἔσπευσεν οὗτος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Κύπρον ξένος καὶ ἀδιάφορος πρὸς τὰ μεγάλα ἐν Ἑλλάδι γεγονότα ἅτινα καὶ ἐν Κύπρῳ συνεκίνησαν καὶ ἐνεθουσίασαν καὶ τὴν ἐσχάτην καλύβην.

Ὁπωσδήποτε, εἰς τὸν Ἱ. κλῆρον τῆς Κυπρ. Ἐκκλησίας συγκατελέγη εἷς ἐπὶ πλέον μεμορφωμένος κληρικὸς νέος τὴν ἡλικίαν καὶ καλούμενος εἰς μελέτην καὶ ἐργασίαν πρὸς εὐδόκιμον διακονίαν ἐν αὐτῇ.

Ἀποβιώσαντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου Β', ἅμα τῇ ἀνόδῳ εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον τοῦ ἀπὸ Κυρηνείας Κυρίλλου Γ', διὰ τῶν διαπραχθεισῶν καὶ τότε ἐκτρόπων ἐν τῇ Ἱ. Συνόδῳ καὶ τῇ συνδρομῇ τῶν ψήφων τῶν ὑπὲρ τοῦ κ. Μακαρίου Μυριανθέως, τότε Ἀρχιμανδρίτου, ἡ πρώτη μέριμνα καὶ ἐνέργεια τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου ὑπῆρξεν ἡ ἀσύστολος καὶ ἀδιάκριτος παράβασις σαφῶν καὶ οὐσιωδῶν ἄρθρων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, ἵνα διὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του, ἱεροδιακόνου τότε, ὡς τοποτηρητοῦ τοῦ Θρόνου Κυρηνείας, ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐκμίσθωσιν τῶν σπουδαιοτέρων θρονικῶν κτημάτων εἰς ἀρχαίους φίλους, διὰ τῆς αὐθαιρέτου δὲ τροποποιήσεως τῶν κανονισμῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Παντελεήμονος καὶ τινων ἀγοραπωλησιῶν μετ' αὐτῶν νὰ προπαρασκευάσῃ δυσχερῆ τὴν θέσιν τοῦ νέου Μητροπολίτου ὅστις θὰ ἦτο ὁ τότε Ἀρχιμανδρίτης κ. Μακάριος. Ταῦτα ἀπετέλεσαν τὰ πρωτόλεια τῆς ἐνεργοῦ διακονίας τοῦ κ. Νικοδήμου Μυλωνᾶ, χωρὶς τινος ἀξιοπρεπείας γενομένου ἐν ἐπιγνώσει ὀργάνου παρανομίας καὶ ὑστεροβουλίας, καὶ εἰς ἀμοιβὴν τῶν ὑπηρεσιῶν του προσεχειρίσθη εἰς Χωρεπίσκοπον Σαλαμῖνος.

Τοιαῦται ἀπαρχαὶ διὰ νέον μεμορφωμένον κληρικὸν οὐδὲν προεμήνυον τὸ ἀγαθόν, καὶ ἀληθῶς ὡς χωρεπίσκοπος οὐδὲν ἀπολύτως ἔπραξεν ἐμφαῖνον ζῆλόν τινα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ πλὴν ἑνὸς ἄρθρου κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1917 ἐν τῷ «Ἐκκλησιαστ. Κήρυκι» ἐν ᾧ καταφαίνονται ἄγνοια, σύγχυσις καὶ χάος σκέψεων καὶ ἀντιλήψεων μετὰ ῥοπῆς πρὸς χυδαίαν δημαγωγίαν.

Μεταξὺ τοῦ Μητροπολίτου Κυρηνείας κ. Μακαρίου Μυριανθέως καὶ τοῦ Χωρεπισκόπου Σαλαμῖνος κ. Νικοδήμου Μυλωνᾶ οὐδεμία ἐχώρει σύγκρισις καὶ οὐδεμία ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐκλογῆς διὰ τὸν κενωθέντα θρόνον Κιτίου μετακληθέντος τοῦ κ. Μελετίου Μεταξάκη εἰς ἐπίβασιν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Ἐδέησε νὰ διαπραχθῶσιν ὅσα δὶ ἐπράχθησαν ἔργια ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κατὰ τὰς προεκλογικὰς καὶ τὰς ἐκλογικὰς ἐνεργείας καὶ ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῆς Ἱ. Συνόδου κατὰ τὰς ἐξελέγξεις τῶν ἐνστάσεων ἵνα παραγκωνισθῇ καὶ πάλιν ὁ ὑπέρτερος πάντως Μητροπολίτης Κυρηνείας ἤδη, καὶ μάλιστα ὅπως ἐν τῇ Συνόδῳ ἐξασφαλισθῇ σταθερὰ καὶ ἀδιάσπαστος πλειονοψηφία οὐχὶ βεβαίως ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ τόπου.

Ὁ ἑκάστοτε καλογηρικὸς συνασπισμὸς κατὰ πάσης ἐν τῷ ἱ. κλήρῳ ἱκανότητος καὶ ὑπεροχῆς ἀπέβη σχεδὸν νόμος, ἀλλ' ἡ τόσον σκαιὰ καὶ χονδροειδὴς παραγνώρισις ταύτης ὑπὸ λαϊκῶν, πάντα λόγον ἐχόντων ὅπως τὰ ἀνώτερα ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα κατέχωσιν οἱ ἄριστοι, τοῦτο ἀπετέλεσε σκιερώτατον χαρακτηριστικὸν τῆς τελευταίας Μητροπολ. Ἐκλογῆς, καταδεῖξαν ποῦ δύναται ν' ἀγάγῃ ἡ κομματικὴ τύφλωσις καὶ ἡ προσωπικὴ ἐμπάθεια.

Ἐντούτοις ὁ λαὸς δὲν ἠπατήθη οὔτε διέλαθεν αὐτὸν ἡ μεγάλη ὑπεροχὴ τοῦ ἑτέρου τῶν ὑποψηφίων ἀλλὰ μέρος μόνον τούτου ἐδελεάσθη ὑπὸ δωροδοκίας, καὶ ἄλλο παρεπείσθη ἕνεκεν ὑποχρεώσεων καὶ κατηρτίσθη μετὰ τοῦ καλογηρικοῦ συνασπισμοῦ τυπικὴ πλειονοψηφία ἐν τῇ ἐκλογικῇ συνελεύσει ὑπὲρ τοῦ Χωρεπισκόπου Σαλαμῖνος.

Εἶνε λυπηρότατον ὅτι καὶ παρὰ τοῖς ἀνωτάτοις κληρικοῖς τῆς Κυπρ. Ἐκκλησίας καὶ παρά τισι τῶν λαϊκῶν ἡγετῶν καὶ πολιτικῶν παραγόντων ἐν τῇ ἀλυτρώτῳ ταύτῃ χώρᾳ ἐκδηλοῦται τοσαύτη διαστροφὴ ἀντιλήψεων καὶ συναισθημάτων ὥστε νὰ παραγκωνίζεται ἡ ἀληθὴς ἀξία καὶ ὑπεροχὴ καὶ νὰ ἐπιβραβεύεται ἡ μετριότης καὶ ἡ ἀμφίβολος ἀξία.

Ἡ τοιαύτη διαπαιδαγώγησις τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἀποτελεῖ μέγιστον κίνδυνον κατὰ τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας αὐτοῦ, καθισταμένου ἀνικάνου νὰ κρίνῃ ὀρθῶς καὶ ἀποφασίζῃ μετὰ δικαιοσύνης καὶ εὐσυνειδησίας περί τε τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν δημοσίων ὑποθέσεων.

Τοιαύτη σύγχυσις καὶ κατάπτωσις διανοητικὴ καὶ ἠθικὴ συνεπάγεται καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν παράλυσιν καὶ ἀποσύνθεσιν, καὶ κατὰ τούτων ὀφείλουσι συνησπισμένα ν' ἀντεπεξέλθωσιν ἐρρωμένως ἅπαντα τὰ ὑγιῆ στοιχεῖα ἔν τε τῷ κλήρῳ καὶ τῷ λαῷ τῆς Νήσου.

ΠΩΣ ΕΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥΝΤΟ ΟΙ ΙΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Δὲν θὰ ἦτο ἄξιον οὔτε τοῦ κόπου, οὔτε τοῦ χάρτου, ἥκιστα δὲ τῆς ἐνοχλήσεως τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, ν' ἀσχοληθῶμεν περὶ τοῦ ἀπαιδαγωγήτου τέως παιδαγωγικοῦ ἐν τῷ Ἱεροδιδασκαλείῳ, ἂν ἡ προσωπικότης του δὲν συνεδέετο μετὰ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου, καὶ ἡ τελευταία αὐτοαποκάλυψίς του ἔν τινι λαθροβίῳ φύλλῳ τῆς Λάρνακος δὲν παρεῖχε τρανωτάτην ἀπόδειξιν τῆς συντελουμένης ἐν αὐτῷ διαστροφῆς καὶ ἐξαμβλώσεως τοῦ τε νοῦ καὶ τῆς καρδίας τῶν μαθητευόντων.

Καταγγελθεὶς ὑπὸ τοῦ «Ν. Ἔθνους» ὁ τὰ παιδαγωγικὰ διδάσκων ἐν τῷ Ἱεροδιδασκαλείῳ ἀπαιδαγώγητος κ. Ἰωαννίδης ὅτι χρηματίσας δημόσιος ὑπάλληλος ἐν Ἑλλάδι ἀπέφυγε τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἐν καιρῷ μάλιστα πολέμου, δίδει τὴν θαυμασίαν ταύτην ἀπάντησιν:

«Ἤμην Ὀθωμανὸς ὑπήκοος, καὶ ὡς τοιοῦτος ἤμην ἐλεύθερος νὰ πολεμήσω ὡς ἐθελοντὴς ἢ νὰ ἐργασθῶ κατὰ ἕνα οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ὠφελῶν τὸ ἔθνος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆκον. Ἐκ χαρακτῆρος καὶ ἰδεολογίας προὐτίμησα τὸ δεύτερον, ἔπειτα δὲ δὲν ἐνόμιζα ὅτι μόνον μὲ τὴν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης προσωπικὴν θυσίαν δύναται νὰ φανῇ κανεὶς χρήσιμος πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸ ἔθνος του. Ὑπάρχουν τόσα εἴδη ἠθικῶν θυσιῶν, τὰ ὁποῖα οἱ ἄνθρωποι κατωτέρου πνευματικοῦ ἐπιπέδου εἶναι ἀδύνατον νὰ διακρίνουν . . . »

Αὐτὴ μόνον καθ' ἑαυτὴν ἡ ἀσύστολος αὕτη ἂν μὴ ἀφελὴς ὁμολογία ἀποτελεῖ μίαν ἀποκάλυψιν τῆς ὀλεθρίας διδασκαλίας ἐν τῷ Ἱεροδιδασκαλείῳ ἣν ἠνέχθησαν ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη ὁ τέως πρώην Μητροπολίτης Κιτίου καὶ ἐπιβάτης ἤδη τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν καὶ οἱ ἄλλοι ἀνώτεροι κληρικοὶ οἱ ἐποπτεύοντες τοῦτο.

Λέγει ἐν πρώτοις ὁ ἀπαιδαγώγητος παιδαγωγικὸς ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσόντων του ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις τῷ 1913 διώρισεν αὐτὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως. Διὰ νὰ εἶναί τις ὅμως δημόσιος ὑπάλληλος ἐν Ἑλλάδι πρέπει ἀναγκαίως νὰ εἶναι καὶ Ἕλλην ὑπήκοος, καὶ ἂν ἦτο τοιοῦτος ὤφειλε νὰ ὑπηρετήσῃ ἐν τῷ στρατῷ, εἰδεμὴ σημαίνει ὅτι ἠπάτησε τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν.

Ὅπερ δὲ χεῖρον, λέγει ὅτι «ἤμην ὀθωμανὸς ὑπήκοος, καὶ ὡς τοιοῦτος ἤμην ἐλεύθερος νὰ πολεμήσω ὡς ἐθελοντής. . . . » χεῖρον τούτου τοῦ πρώτου. Ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ ἐλεύθερος Ἑλληνισμὸς πανστρατιᾷ ἀγωνίζεται καὶ προκινδυνεύει ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων Ὀθωμανῶν ὑπηκόων διὰ τῆς βίας, ὁ ἐκ τῆς δούλης Ἑλλάδος Ἕλλην οὗτος ἐπικαλεῖται τὴν Ὀθωμαν. ὑπηκοότητά του πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς στρατιωτ. θητείας, ἐνῷ ἐπεδίωξε καὶ ἐπέτυχεν ὡς Ἕλλην ὑπήκοος δημοσίαν θέσιν ἐν τῷ ἐλευθέρῳ Ἑλληνικῷ Βασιλείῳ. Εἶναι ἔνδειξις θλιβεροῦ ἐκφυλισμοῦ ἐν τῇ φυλῇ ἡμῶν ἡ αὐτοπροαίρετος διάκρισις μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς Ἕλληνας καὶ ξένους καὶ δὴ ὀθωμανοὺς ὑπηκόους. Πᾶς γνήσιος Ἕλλην τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν ἀνήκει ὅλος εἰς τὴν ἑνιαίαν Ἑλληνικὴν πατρίδα καὶ δὴ κατὰ τὰς ὑπερτάτας στιγμὰς τῶν πολεμικῶν κινδύνων ὑπὲρ τῆς δούλης Ἑλλάδος.

Ἡ ξένη ὑπηκοότης τυπικῶς μόνον καὶ νομικῶς δύναται νὰ διακρίνῃ τοὺς Ἕλληνας ἀπ' ἀλλήλων, κατ' οὐσίαν ὅμως πάντες ἀνήκουσιν εἰς τὴν αὐτὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα ἥτις δὲν χωρίζεται ἀπὸ τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ἡ ὀθωμανικὴ ὑπηκοότης ἐπεβλήθη εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Τουρκίας δυνάμει βίας καὶ κατακτήσεως τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος οὐδέποτε ἀνεγνώρισε, καθόσον μάλιστα ὁ ἀθάνατος ἥρως καὶ μάρτυς Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος ἡρωϊκώτατα μαχόμενος ἔπεσεν ἐνδόξως οἱανδήποτε συνθηκολογίαν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀποκρούσας, ἵνα καταλίπῃ ἀκέραια καὶ ἀπαράγραπτα τὰ κληρονομικὰ δίκαια εἰς τὸ Γένος.

Διὰ ταῦτα καὶ οὐδέποτε ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου Ἕλλην Βασιλεὺς ἐπεσκέψατο τὴν Κων)πολιν ὑπὸ τὸν Σουλτᾶνον.

Ὑπὸ πόσης καταφρονήσεως καὶ χλεύης θὰ περιεβάλλετο ἐν Γαλλίᾳ Γάλλος Ἀλσατιανὸς ἢ Λωρραῖνιος ἂν ἠρνεῖτο στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν προβάλλων τὴν γερμανικὴν ὑπηκοότητά του, ἐνῷ ἡ Γαλλία προκινδυνεύει ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἐπαρχιῶν τούτων.

Ἐν τούτοις ὁ Ἀλσατιανὸς ἢ ὁ Λωρραῖνιος δυνατὸν νὰ εἶναι Γερμανὸς τὴν καταγωγὴν καὶ νὰ μὴ θέλῃ νὰ εἶναι Γάλλος. Ἕλλην ὅμως Ἀσιάτης ἀσμενίζων εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ὑπηκοότητά του καὶ προβάλλων ταύτην εἰς ἀπαλλαγὴν τῆς Ἑλληνικῆς στρατιωτ. θητείας μάλιστα ἐν πολέμῳ, οὗτος ἀρνεῖται αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν καταγωγήν του, ἀρνεῖται τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ πρέπει νὰ στιγματίζεται ὡς ἀρνησίπατρις.

Αἰσθάνεται ὁπωσδήποτε τὴν ἀνάγκην νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀδικαιολόγητον ἐπιχειρηματολογίαν καὶ προβάλλει τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἰδεολογίαν του ὅπως προτιμήσῃ ἄλλον τρόπον ἢ τὸν στρατιωτικὸν ὅπως ὠφελήσῃ τὸ ἔθνος, καὶ διότι «δὲν νομίζει ὅτι μόνον μὲ τὴν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης προσωπικὴν θυσίαν δύναται νὰ φανῇ κανεὶς χρήσιμος πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸ ἔθνος του».

Ὑπάρχει τουρκικὴ παροιμία μετὰ τοῦ σχετικοῦ μύθου πολὺ, ὡς συνήθως, ἀσέμνου, καθ' ἣν ἡ δικαιολογία πολλάκις εἶναι χείρων τοῦ πταίσματος, καὶ τοῦτο συμβαίνει ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει.

Ἡ ἰδεολογία αὕτη τοῦ θαυμασίου παιδαγωγικοῦ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου εἶναι ἄντικρυς ἀντίθετος πρὸς τὴν ἰδεολογίαν ὅλων τῶν ἐθνῶν πάντων τῶν αἰώνων, μάλιστα δὲ εἰς τὴν ἰδεολογίαν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς δι' ὅλου τοῦ μακραίωνος βίου καὶ δι' ὅλων τῶν περιπετειῶν αὐτῆς μέχρι σήμερον καὶ ἐσαεί. Ἑλληνικωτάτη εἶναι ἡ γενικῶς παραδεδεγμένη ἀρχὴ ὅτι πᾶς πολίτης εἶναι καὶ στρατιώτης, οὐ μόνον παρὰ τῇ στρατοκρατικῇ Σπάρτῃ ἀλλὰ καὶ παρὰ ταῖς δημοκρατικαῖς Ἀθήναις. Προκειμένου περὶ τῆς ὅλης ἐθνότητος καὶ τῆς ὅλης Πατρίδος, ἡ ἀσφάλεια τούτων δὲν εἶναι ἐμπεπιστευμένη εἰς τὴν διάφορον ἑκάστου πολίτου ἰδεολογίαν ἀλλ' εἰς τὴν ἰδεολογίαν τοῦ ἔθνους ὅλου ἢ τῆς πλειονότητος αὐτοῦ. Οἱ νόμοι εἰς τὰς δημοκρατικὰς μάλιστα πολιτείας ἢ καὶ ἄλλως συνταγματικὰς εἶνε ἡ ἔκφρασις τῆς γνώμης καὶ ἰδεολογίας τοῦ ἔθνους, καὶ οἱ νόμοι οὗτοι ὑποχρεοῦσι πάντα πολίτην ἀρτιμελῆ εἰς θητείαν στρατιωτικήν.

Ποῦ θὰ χρησιμοποιηθῶσιν αἱ ὑπηρεσίαι ἑκάστου πολίτου δὲν ἀνήκει εἰς αὐτὸν νὰ ἀποφασίσῃ ἀλλ' εἰς τὴν τεταγμένην ἐξουσίαν, πρὸ τῆς ὁποίας ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ πάσης προσωπικῆς του ἰδεολογίας ὑπακούων καὶ πειθόμενος ἀδιστάκτως εἰς τὰς ἐπιταγὰς αὐτῆς, ἄλλως τίθεται ἐκτὸς τοῦ νόμου, ἀναδεικνυται στασιώτης καὶ ὑπομένει τὰς βαρείας συνεπείας.

Ὁ σύγχρονος πόλεμος, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, κατέδειξε πόσον βαθέως ὑπάρχει ἐρριζωμένη ἐν τῷ βάθει τῆς συνειδήσεως τῶν συγχρόνων καὶ μᾶλλον πεπολιτισμένων ἐθνῶν ἡ ἰδέα τῆς ὑποχρεώσεως παντὸς πολίτου ἐν οἱαδήποτε βαθμίδι κοινωνικῇ ἢ πολιτικῇ εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ταῦτα παρὰ τοῖς μᾶλλον ἀστρατεύτοις λαοῖς.

Ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου ἀπ' αἰώνων ἐθελουσία μόνον ὑπῆρχε στρατολογία, ὑπὲρ τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια ἐθελοντῶν ἔσπευσαν ὑπὸ τὰς σημαίας καὶ ἐν τέλει ἅπαντες οἱ ἐν ἡλικίᾳ πολῖται διὰ νόμου ὑπεχρεώθησαν εἰς θητείαν στρατιωτικήν. Ἡ δημοκρατικωτάτη καὶ ἀστράτευτος ὅλως Ἀμερικανικὴ Συμπολιτεία αὐθόρμητος ἐξῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον καὶ διὰ νόμου πάντες οἱ πολῖται ὑπεχρεώθησαν εἰς θητείαν στρατιωτικήν, καὶ εἴδομεν εἰς πάντα τὰ ἐμπόλεμα κράτη δισεκατομμυριούχους, ἀκαδημαϊκούς, καθηγητὰς πανεπιστημίων, μεγάλους ἤδη ἐπιστήμονας, βιομηχάνους καὶ ἄλλας ἐξοχότητας νὰ περιβάλλωνται τὴν τιμίαν στολὴν καὶ πανοπλίαν τοῦ στρατιώτου καὶ νὰ προκινδυνεύωσιν ἐν ταῖς πρώταις γραμμαῖς τῆς μάχης, χωρὶς οὐδεὶς τούτων νὰ προβάλῃ τὴν ἰδεολογίαν τοῦ ἀπὸ Καισαρείας ἀπαιδαγωγήτου παιδαγωγικοῦ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου.

Οἱ σοσιαλισταὶ πασῶν σχεδὸν τῶν ἀποχρώσεων κηρύττουσι τὴν ἀδελφοποίησιν τῶν λαῶν καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ πολέμου, καὶ πάντες οὗτοι ἔσπευσαν ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ οἰκείου ἔθνους πρὸ τοῦ ἐπικρεμασθέντος κινδύνου κατὰ τῆς ἰδίας πατρίδος εἰς κόρακας βαλόντες καὶ σοσιαλισμὸν καὶ ἰδεολογίας· διότι, ἐφόσον τὸ ἀνθρώπινον γένος διακρίνεται εἰς ἰδίας φυλὰς καὶ ἔθνη καὶ ἑκάστη τούτων ἀξιοῖ νὰ διάγῃ ἐλεύθερον βίον πολιτικόν, πᾶσαν κατὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δικαίων αὐτῆς κτηνώδη προσβολὴν ἔξωθεν ὀφείλει ν' ἀποκρούῃ διὰ τῶν ὅπλων καὶ οἱ πολῖται αὐτῆς πάντες καθῆκον ἔχουσι νὰ ὑπεραμύνωνται αὐτῆς προκινδυνεύοντες.

Ὁμιλεῖ καὶ περὶ δημώδους γλώσσης καὶ διδασκαλίας αὐτῆς ἀσύστατα, ἀσυνάρτητα καὶ ἀνακριβῆ, ἅτινα καὶ παρερχόμεθα ὡς περπερεύματα παιδαριώδη.

Ὄπισθεν ὅμως τῶν ὁμολογιῶν τούτων κρύπτονται διδασκαλίαι καὶ ἰδεολογίαι νοσηρόταται, διασείσασαι ἐκ βάθρων τὰς ψυχὰς τῶν ἱεροδιδασκάλων καὶ συμπτώματα θλιβερωτάτης ἀνταρσίας ἐξεδηλώθησαν κατὰ τῶν ἱερωτάτων πεποιθήσεων τῆς φυλῆς μας, αἵτινες εἶναι καὶ πεποιθήσεις τῆς ἀνθρωπότητος.

Καὶ ταῦτα κατηγγέλθησαν ἐν καιρῷ πρός τε τὸν ἐποπτεύοντα τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον Μητροπολίτην καὶ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ παρὰ πάντα ταῦτα, γράφει οὗτος πρὸς τὸν κήρυκα καὶ διδάσκαλον τοιούτων τερατωδῶν ἀρχῶν:

«Ἡ παραίτησις αὕτη κατέθλιψεν ἡμᾶς, διότι ὁμολογουμένως ἡ ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ τούτῳ ἱδρύματι διδασκαλία ὑμῶν ἐγένετο θαυμαστοῦ ζήλου καὶ εὐσυνειδησίας . . . .

Ὄντως θὰ εἶναι μεγάλη ἀπώλεια διὰ τὴν Σχολὴν ἡ στέρησις ὑμῶν.»

Ἡ ἐθνική, ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἡ ἄλλη ἐθνικὴ ἰδεολογία, οἵα ἀπεδείχθη κατὰ τὴν τελευταίαν ἀρχιεπισκοπικὴν καὶ μητροπολιτικὴν ἐκλογήν, παρὰ τοῖς ἀρχιερεῦσι τούτοις ἐναρμονίζεται πρὸς τὴν ὑψηλὴν ἐκτίμησιν τῶν ἰδεολογιῶν τοῦ ἀπὸ Καισαρείας ἀπαιδαγωγήτου παιδαγωγικοῦ.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ

Ἡ ἐχεμυθία καὶ εἰς δημοσίας ὑποθέσεις εἶνε πολλάκις ἐπιβεβλημένη κατὰ τὴν διαπραγμάτευσιν αὐτῶν πρὸς ἀκώλυτον εἰ δυνατὸν καὶ ἀπερίσπαστον διεκπεραίωσιν τούτων, ὁπότε τὰ κατ' αὐτὴν τίθενται ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ κοινοῦ.

Ἐντούτοις παρετηρήθη καὶ ἐν ἄλλαις περιστάσεσιν καὶ ἐν τῇ παρούσῃ ὅτι δὲν ἐτηρήθη ἡ δέουσα ἐχεμυθία περί τινας ὑποθέσεις τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας, καὶ ἐγένοντο δημοσιεύσεις διαστρέφουσαι σκοπίμως τὴν ἀλήθειαν. Τοῦτο συμβαίνει καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Σχολ. Ἐπιτροπείας τῆς ἡμετέρας κοινότητος μετὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Ἀνεδημοσιεύθη ἐν πρώτοις ἐν τῇ Λευκωσιατικῇ «Πατρίδι» ἐκ τῆς ἀττικῆς «Ἑστίας» ὅτι ζητεῖται Γυμνασιάρχης διὰ τὸ Π. Γυμνάσιον, εἰς ὃν προσφέρεται ἱκανοποιητικὸς μισθὸς 300 λιρῶν ἀγγλικῶν.

Ἐν ἄλλῃ δὲ Λευκωσιατικῇ ἐφημερίδι τῷ π. Σαββάτῳ ἐδημοσιεύθησαν αὐταῖς λέξεσι τάδε:

«Φαίνεται ὅτι ἡ ἐξεύρεσις γυμνασιάρχου ἐν Ἑλλάδι διὰ τὸ Π. Γυμνάσιον προσκόπτει. Πληροφορούμεθα ὅτι τὸ οἰκεῖον ὑπουργεῖον ἐν Ἑλλάδι ἀπηύθυνε σχετικὴν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἐπιστολήν, δι' ἧς τονίζεται ὅτι τὰ ἐξευρισκόμενα κατάλληλα διὰ τὸ ὑπούργημα τοῦτο πρόσωπα ἐκφράζουσι σοβαροὺς ἐνδοιασμοὺς ὅπως κατέλθωσιν εἰς Κύπρον καὶ ἀναλάβωσιν ὑπηρεσίαν ὡς ἐκ τῆς συστηματικῆς κατ' αὐτῶν πολεμικῆς μερίδος τινὸς τοῦ ἐγχωρίου τύπου. Ἀναγράφοντες, χρονογραφικῶς τὴν εἴδησιν ἀποφεύγομεν πᾶν σχόλιον σήμερον, μέχρις ὅτου λάβωμεν ἀκριβῆ γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ γράμματος τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας».

Ἐκ τούτων φαίνεται ὅτι παρ' ὑπευθύνου πηγῆς ἀνεκοινώθη πρὸς δημοσίευσιν ἔγγραφον, περὶ οὗ πρόκειται νὰ διασκεφθῇ κατ' ἰδίαν ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπεία, οὐχὶ δὲ τὸ πρῶτον θέματα καὶ ζητήματα ἀφορῶντα τὴν Σχολικὴν ἐπιτροπείαν ἐδημοσιεύθησαν πρὶν λάβωσι γνῶσιν αὐτὰ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπείας.

Ἐπειδὴ τὰ περὶ ὧν εἴπωμεν ἀνωτέρω δημοσιεύματα ἐπισκοτίζουσι τὴν ἀντίληψιν τοῦ κοινοῦ θεωροῦμεν ἀναγκαίαν τὴν δημοσίευσιν τῆς σχετικῆς περικοπῆς τῆς ἀπαντήσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστημένου Ὑπουργείου τῆς Παιδείας πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον διὰ τοῦ ἐν Κύπρῳ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐγκατεστημένης ἐξουσίας.

Ἡ ἐν λόγῳ περικοπὴ ἔχει οὕτω:

«Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 135 τῆς 27ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐγγράφου ὑμῶν, μὲ ἐπεφόρτισε νὰ σᾶς πληροφορήσω, ὅτι διὰ τὴν ἐξεύρεσιν καταλλήλου προσώπου διὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου καὶ τοῦ Διδασκαλείου εὐχαρίστως θὰ μεριμνήσῃ.

Ἵνα ὅμως αἱ ἐνέργειαι τοῦ Ὑπουργείου ἀποβῶσιν ἀποτελεσματικαί, δέον ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν:

1) Ὅτι ἡ πολεμικὴ μέρους τοῦ ἐντοπίου τύπου, ἡ συστηματικῶς διεξαγομένη κατὰ παντὸς ἀποστελλομένου μεγάλως δυσχεραίνει τὴν ἀπὸ μέρους τῶν ἐξευρισκομένων προσώπων ἀποδοχὴν τῶν προτάσεων τοῦ Ὑπουργείου.

2. Ἡ διὰ τῶν ἄρτι τεθέντων ἐν ἐφαρμογῇ νομοθετημάτων οἰκονομικὴ βελτίωσις τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν προϋποθέτει ἀνάλογον αὔξησιν τῶν παρεχομένων ἀποδοχῶν εἰς τοὺς ἐνταῦθα μετακαλουμένους ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς καὶ δὴ προκειμένοις περὶ Διευθυντοῦ Γυμνασίου, αἱ παρεχόμεναι ἐν Ἑλλάδι ἀποδοχαὶ εἶνε μισθὸς μὲν συντάξιμος δρ. 400 μηνιαίως, ἐπιμίσθιον δὲ μὴ συντάξιμον δρ. 50 ἤτοι δρ. 450 μηνιαίως.

Ὅθεν ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου, ἐπανερχομένη ἐπὶ τοῦ ζητήματος, δέον ὅπως γνωρίσῃ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τὰς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω γνώμας Αὐτῆς ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει τούτων προβῇ εἰς τὰς περαιτέρω ἐνεργείας».

Ἡ ὑπ' ἀρ. 1 αἰτίασις εἶναι ὅλως ἀβάσιμος, διότι ἀπὸ τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Κοινότητος οὐδεὶς Γυμνασιάρχης ἀπεχώρησεν ἕνεκα συστηματικῆς πολεμικῆς οἱασδήποτε μερίδος τοῦ τύπου.

'Ο κ. Ἄμαντος προῦτίμησε τὴν Ἀμπέτειον Σχολὴν διὰ τὸν πολλῷ ἀνώτερον μισθὸν καὶ ἰδιὰ λόγους οἰκογενειακούς.

'Ο κ. Σακάρης ἀπεχώρησεν ἕνεκα δυσαρεσκείας πρὸς τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπον Κύριλλον Β'.

'Ο κ. Κυριακίδης προυτίμησε τὴν τιμητικὴν καὶ μᾶλλον σύμφορον πρόσκλησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ λεξικοῦ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τελευταῖον ὁ κ. Μιχαηλίδης ἀπῆλθε δι' ἄλλους λόγους.

Αἱ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἄρα πληροφορίαι αὗται εἶνε ὅλως ἀβάσιμοι καὶ ἀστήρικτοι. Μετὰ πόσης δὲ σοβαρότητος ἀσχολεῖται τοῦτο πρὸς ἐξεύρεσιν ἁρμοδίου διευθυντοῦ τοῦ Παγκυπρίου καὶ τοῦ Διδασκαλείου γίνεται δῆλον ἐκ τοῦ δημοσιεύματος τῆς «Ἑστίας», ὡσεὶ προὔκειτο περὶ κοινοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ οἰκοδιδασκάλου, ἐνῷ, ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ τὰ διαθέσιμα πρόσωπα ἅτινα θὰ ἦσαν ἁρμόδια πρὸς οὕτω σοβαρὰν ἀποστολὴν καὶ νὰ ἀποταθῇ ἀπ' εὐθείας πρὸς αὐτὰ χωρὶς δημοσίας προσκλήσεως.

Παράδοξος εἶνε καὶ ἡ ἀξίωσις ὅπως ἀποκλεισθῇ ὁ εὐσυνείδητος ἔλεγχος τοῦ τύπου ἐπὶ δημοσίων ὑπηρεσιῶν οἵα τυγχάνει καὶ ἡ τῶν δημοσίων ἢ τῶν κοινοτικῶν Ἐκπαιδευτηρίων.

Εἶναι ταῦτα μία πτυχὴ τῆς κρατούσης ἐκεῖ καταστάσεως σήμερον.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο ΑΝΘΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ τοῦ Ἀγγλ. Στρατοῦ κ. Ἀλ. Οὐίτφηλ καὶ ἡ Δνὶς Ἀγγελικὴ Π. Χριστοπούλου, τοῦ εὐπαιδεύτου Ἕλληνος Δικαστοῦ ἐν Ἀμμοχώστῳ, ἔδοσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

ΑΦΙΚΟΝΤΟ ἐξ Ἀθηνῶν οἱ διδάκτορες τῆς Ἰατρικῆς κ.κ. Χαρ. Κ. Κακογιάννης ἐκ Πάφου καὶ Φειδίας Ι. Κυριακίδης ἐκ Λεμεσοῦ.

Ἡ ΚΟΙΝΟΤΗΣ τοῦ προαστείου Στροβόλου δαπάναις αὐτῆς ἐκήδευσεν ἐνάρετον καὶ χρηστὸν μέλος αὐτῆς τὸν ΚΩΣΤΗΝ ΛΑΜΠΡΙΑΝΟΥ ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας του, καταλιπόντα ἐν χηρείᾳ, ἀπαρηγόρητον σύζυγον καὶ ἐν ὀρφανίᾳ ἀνήλικα καὶ ἀδύνατα τέκνα, ἐπὶ τὰ ὁποῖα ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Κυρίου καὶ ἡ φιλανθρωπία τῆς χριστιανικῆς κοινότητος ἂς γένωνται στήριγμα καὶ παρηγορία.

Ο ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΣ γυμναστικὸς καὶ φοιτητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις διδασκαλείου τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως, εὐπαίδευτος συμπολίτης ἡμῶν κ. Ζήνων Ν. Ἰωαννίδης μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ὑποστὰς ἐξετάσεις ἀνεκηρύχθη διδάκτωρ τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως μετὰ τοῦ ἐπιζήλου βαθμοῦ ἄ ρ ι σ τ α καὶ ἐπαξίως τῶν ὑψηλῶν του προσόντων διωρίσθη καθηγητὴς ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις Γαλλοελληνικῇ Σχολῇ μὲ μηνιαῖον μισθὸν 400 δραχμῶν.

ΚΡΟΥΣΜΑΤΑ τυφοειδοῦς ἢ ὑποτύφου ἐξεδηλώθησαν καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ μηνὸς τούτου εἰς ἃς ἐνορίας πέρυσιν εἶχον προσλάβει ἐπιδημικὸν χαρακτῆρα. Φρόνιμον εἶναι ὅπως αἱ οἰκογένειαι λάβωσιν ἐγκαίρως τὰ κατάλληλα προφυλακτικὰ μέτρα ἀποφεύγουσαι τὴν ἄμεσον ἐπαφὴν ὅπου νοσηλεύονται πάσχοντες ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης καὶ ζέουσαι τὸ πρὸς πόσιν ὕδωρ πρὸς ἀποστείρωσιν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Εἰδοποίησις

Γίνεται γνωστὸν πρὸς τὸ δημόσιον ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ Ἐκπαιδευτήρια τῆς πρωτευούσης τῆς Μέσης καὶ τῆς Κατωτέρας Παιδείας ἤτοι τὸ Π. Γυμνάσιον καὶ τὸ Π. Διδασκαλεῖον, τὰ Παρθεναγωγεῖα καὶ τὸ διδασκαλεῖον τῶν θηλέων, αἱ Ἀστικαὶ Σχολαὶ καὶ τὰ Νηπιαγωγεῖα ἄρχονται τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῆς λειτουργίας αὐτῶν τῇ 3/16 Σεπτεμβρίου ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ, σύναμα δὲ ἄρχονται αἱ κατατακτήριοι καὶ αἱ συμπληρωματικαὶ ἐξετάσεις κατὰ πρόγραμμα ἐκδοθησόμενον ὑπὸ τῶν οἰκείων διευθύνσεων, αἵτινες θὰ περατωθῶσι ἄχρι τῇ 17)30 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ὅτε γενήσεται ὁριστικῶς καὶ ἔναρξις τακτικῶν μαθημάτων.

Ἐφιστᾶται ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἡ προσοχὴ τῶν βουλομένων νὰ ἀποστείλωσι τὰ τέκνα των εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς κοινότητος ἡμῶν ὡς καὶ ἡ τοῦ δ[illegible] προσωπικοῦ, ὅπερ παρακαλεῖται [illegible] ἐν τῇ οἰκείᾳ Σχολῇ καθ' ἕκαστον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀνοίγματος πρὸς ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων του.

Λευκωσίᾳ τῇ 7)20 Αὐγ. 1918.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΥΤΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Μετὰ τὴν διάρρηξιν τοῦ Συμμαχικοῦ μετώπου εἰς Σαὶν-Καντὲν ἐν ἀρχῇ τῆς μεγάλης Γερμανικῆς ἐπιθέσεως ὁ πόλεμος εἶχε προσλάβει τὴν μορφὴν μαχῶν ἐν ἀνοικτῷ πεδίῳ μετὰ δύο δ[illegible] μῆνας ἐπανελήφθη τὸ σύστημα τῶν χαρακωμάτων.

Ἐπιτυχὴς χρῆσις τῶν χωστρίδων εἰς ἐπιθέσεις.

Ἡ ἐκτεταμένη χρῆσις χωστρίδων (τὰνκς) διαφόρων τάξεων ἐγένετο τὸ ἔξεχον γνώρισμα τῆς πολεμικῆς εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον κατὰ τοὺς δύο τελευταίους μῆνας (Μάϊον—Ἰούνιον). Τὸ μειονέκτημα τῶν πρώτων χωστρίδων τῶν Συμμάχων ἦτο τὸ βάρος καὶ ἡ βραδυπορία των. Ἀμφότερα τὰ ἐλαττώματα ταῦτα ὑπερεβλήθησαν μεγάλως.

Τὸ πρῶτον ἤρθη διὰ τῆς κατασκευῆς νέας τάξεως χωστρίδων ἐπικληθέντων «νηπίων χωστρίδων» (*Baby tanks*) αἵτινες ἔχουσι βάρος 5—7 τόννων, καὶ αἵτινες προχωροῦσιν ἐκεῖ ὅπου αἱ μεγαλείτεραι μηχαναὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ἐνεργήσωσιν. Τὸ δεύτερον ἐθεραπεύθη διὰ τῆς ἐντάσεως τῆς κινητηρίου δυνάμεως, οὕτως ὥστε αἱ μεγαλείτεραι χωστρίδες κινοῦνται μετὰ πολλῷ μεγαλειτέρας ταχύτητος.

Ἐν συνόλῳ αἱ χωστρίδες φαίνεται ὅτι ἐτελειοποιήθησαν πολύ. Οὐ μόνον αἱ μηχαναὶ αὗται μεγάλως ἐβελτιώθησαν ἀλλὰ καὶ ἡ δύναμις καὶ ὁ χειρισμὸς αὐτῶν κατενοήθησαν κάλλιον. Κατὰ τὰς προσφάτους ἐνεργείας εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον ἐξετέλεσαν τὰ μάλιστα ἀξιόλογον ἐργασίαν. Ἡ μεγάλη Γαλλικὴ ἀντεπίθεσις τῇ 29)11 Ἰουνίου ἥτις ἐσταμάτησε τὴν ὁρμὴν τοῦ Φὸν Χοντεὶρ κατὰ τῆς Κομπιένης ἐξετελέσθη δι' ἀλλεπαλλήλων κυμάτων πεζικοῦ καὶ στίχων χωστρίδων. Αἱ «νήπιαι χωστρίδε» ἰδίᾳ ἐγένοντο λίαν ἀποτελεσματικαί, χάρις εἰς τὴν ἱκανότητα αὐτῶν ν' ἀναρριχῶνται εἰς ἀποτόμους κλιτῦς.

Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ἐν Χαμὲλ τῇ 21)4 Ἰουλίου αἱ χωστρίδες λέγεται ὅτι ἐγένοντο ἐκπληκτικαὶ διὰ τῶν μεθόδων τοῦ χειρισμοῦ αὐτῶν, οἵτινες ἐξήγειραν τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν Αὐστραλιανῶν. Περιεκύκλωσαν ὁμάδας Γερμανῶν καὶ ἐξετέλεσαν τρομερὸν ἀποτελεσματικὸν ἔργον, καταστρέφουσαι ἢ κυριεύουσαι φωλεὰς ταχυβόλων, πολλάκις συντρίβουσαι τηλεβόλα καὶ πυροβολητὰς ἐπὶ τόπου. Ἐν συνόλῳ εἶνε φανερόν, ὅτι αἱ χωστρίδες, πλὴν ὅπου τὸ ἔδαφος εἶνε ἀπελπιστικῶς πηλῶδες, δύνανται νὰ παράσχωσιν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης.

Ἐπίδρασις ἀερίων καὶ ἀέρος εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον.

Πολλαὶ ἐξηγήσεις ἐδόθησαν διὰ τὴν περίοδον ἠρεμίας ἀπὸ τῆς 2)15 Ἰουνίου καὶ ἀναμφιβόλως οἱ σημαντικώτατοι παράγοντες ἦσαν (1) Ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος πρὸς ἐγκατάστασιν νέων σιδηροδρόμων καὶ ὁδῶν, ἵνα μεταφέρωσι τηλεβόλα καὶ ὑλικόν (2) Ἡ παρακώλυσις τῆς ἐργασίας ταύτης ὑπὸ τῶν Συμμαχικῶν ἀεροπόρων. (3) ἡ ἀνάγκη ὅπως ἀναμένουσι κατάλληλον ἄνεμον ἐξασφαλίζοντα τὴν ἐπιτυχίαν ἐπιθέσεως δι' ἀερίων. Οἱ Γερμανοὶ ἀποδίδουσι ἄπειρον σημασίαν εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἀερίων, δι' ὧν καθορίζουσι τὴν ὁδὸν αὐτῶν πρὸς ἔρευναν καὶ ὅτι πολὺ φυσικῶς ἔχουσι μελετήσῃ ἐπιμελῶς, τὸ πρόβλημα ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Ὅταν βομβαρδίζωσι δι' ἀεριογόνων ὀβίδων οἱ Γερμανοὶ ὑπολογίζουσι τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου καὶ γενικῶς ὁ ἄνεμος οὗτος πρέπει νὰ πνέῃ ὄπισθεν, ὥστε νὰ φέρῃ τοὺς δηλητηριώδεις καπνοὺς εἰς τὰς προσβαλλομένας θέσεις. Ζητοῦσιν ὅπως ἀρχίσωσι τὴν ἐπίθεσιν, ὅταν αἱ περὶ τῶν ἀνέμων εἰδήμονες ὑπαγορεύσωσιν ὅτι ἐπὶ δεκαπενθήμερον περίπου ὁ ἄνεμος θὰ εἶνε εὐνοϊκός. Κα[illegible]τες θέσιν τινα ἀερίων ὑπὸ εὐνοϊκὸν ἄνεμον γνωρ[illegible] ὅτι οἱ καπνοὶ θὰ διαρκέσωσι τόσον χρόνον ἀκριβῶς ὥστε νὰ καταστήσωσι τὸν τόπον ἀφόρητον εἰς τοὺς ὑπερασπιστάς.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Γαλλ. ἀνακοίνωσις: Σήμερον (30)12 Αὐγ.) ἐξηκολουθήσαμεν τὴν προέλασίν μας μεταξὺ Ἄὺρ καὶ Οὐάζ παρὰ τὴν ἐχθρικὴν ἀντίστασιν· νοτίως τοῦ Ἄὺρ εἰς τὴν κοιλάδα Μαρκὲ κατελάβομεν τὴν Γκριβὲλ καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὴν γραμμὴν Ἀρμκοὺρ μέχρι Τίλλ. Προηλάσαμεν δύο χιλιόμετρα πρὸς τὴν Ρουᾶ καὶ Οὐμᾶ καὶ δύο πρὸς τὰ περίχωρα τοῦ Καννὺ-Σὺρ-Μᾶ· νοτιώτερον κατελάβομεν καὶ ὑπερέβημεν τὴν Λαπερλιέ· ἡ προέλασίς μας μεταξὺ τοῦ Οὐάζ ἐπεξετάθη βορείως τοῦ Σιαβιγκούρ· κατέχομεν τὸ Μασιμὲν καὶ Καμπρώγ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας(1)14 Αὐγ.) ἀνενεώσαμεν τὰς ἐπιθέσεις μεταξὺ Μᾶ καὶ Οὐάζ· παρὰ τὴν ἰσχυρὰν ἀντίστασιν προωδεύσαμεν ὀλίγον ΒΑ τοῦ Γουρύ· ἐκερδήσαμεν ἔδαφος εἰς τὸν κῆπον Πλεσσιὲ Δε-Ρουᾶ καὶ ἐφθάσαμεν εἰς Πελβάλ· ἀνατολικώτερον μετεφέραμεν τὰς γραμμάς μας μέχρι δύο χιλιομέτρων βορείως τοῦ χωρίου Καμπραί.

2)15. Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐξηκολουθήσαμεν τὴν προέλασιν μεταξὺ Μᾶ καὶ Οὐάζ καὶ κατ[illegible]βομεν τὸ Ριπεκοὺρ. Ἀνατολικῶς τοῦ Πελβὰλ πληροφορηθὲν τὸ πεζικόν μας ὅτι ὁ ἐχθρὸς παρεσκευάζετο πρὸς ἀντεπίθεσιν, κατώρθωσε νὰ αἰχμαλωτίσῃ ἑπτὰ ἀξιωματικοὺς καὶ τινας στρατιώτας. Εἰς τὰς περιοχὰς Λασσινὺ καὶ Ρουᾶ ἐξηκολούθησε ζωηροτάτη μάχη πυροβολικοῦ.

Ἀγγλικὸν Ἀρχηγεῖον: Ὁ στρατάρχης Χαῖγκ ἀγγέλλει ὅτι ὀξεῖα τοπικὴ μάχη ἐγένετο τὴν νύκτα τῆς 1)14 Αὐγ. ἐπ' ὠφελείᾳ ἡμῶν Α. τοῦ Ραιπεκοὺρ. Ἡ γραμμή μας ἐπροχώρησεν ἐλαφρῶς εἰς τὴν γειτονίαν ταύτην, καὶ μία Βρεττανικὴ περιπολία ἐξετέλεσεν ἔφοδον κατὰ μιᾶς θέσεως βορείως τῆς Ἀλβέρ. Μεταξὺ Ἀλβὲρτ καὶ Αἰγὲττ αἱ περιπολίαι ἦσαν εἰς δρᾶσιν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς καὶ διετήρησαν στενὴν ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ· περαιτέρα πρόοδος ἐγένετο εἴς τινα σημεῖα καὶ συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι καὶ ἐκυριεύθησαν ταχυβόλα. Ἀπεκρούσαμεν ἐπιδρομεῖς τὴν νύκτα ΝΑ. τοῦ Ἀρρᾶ καὶ πλησίον τῆς Μαρβίλ. Τὸ ἐχθρικὸν πυροβολικὸν εἶνε εἰς δρᾶσιν Α. τοῦ Ραιπὲκ καὶ εἰς τὸν τομέα Σιέρπεμβεργ.

Τὸ σύνολον τῶν αἰχμαλωτισθέντων ὑπὸ τοῦ 4ου Βρεττανικοῦ Σώματος ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς 28)8 Αὐγούστου ἀνέρχονται τώρα εἰς 21,844. Ὑπὸ τοῦ 1ου Γαλλικοῦ Σώματος 8,500 Συμποσοῦνται ἄρα εἰς 30,344 κατὰ τὸ μέτωπον Μοντιτιὲ Ἀλβέρτ.

Γαλλικὴ ἀνακοίνωσις: ἐξηκολουθήσαμεν τὴν πρόοδον μαχόμενοι βορείως καὶ νοτίως τοῦ Ἄὺρ· ἐκυριεύσαμεν τὸ ἰσχυρῶς κρατούμενον «Πεδίον Καίσαρος» καὶ τὰ χαρακώματα δυτικῶς τοῦ Ρουᾶ καὶ προωθήσαμεν τὴν γραμμὴν ἡμῶν νοτίως τοῦ Ἄὺρ εἰς τὴν γειτονίαν τοῦ Πωβραίν· ᾐχμαλωτίσαμεν ὑπὲρ τοὺς χιλίους καὶ ἐκυριεύσαμεν πολυάριθμα ταχυβόλα καὶ πολὺ ὑλικὸν βορείως καὶ νοτίως τοῦ Ἄὺρ· ἀπὸ τῆς χθὲς νοτιώτερον ἐκυριεύσαμεν τὴν Καννὺ—Σὺρ-Μὲς Ἰσχυρὰ ἐχθρικὴ ἀντεπίθεσις κατὰ τῆς ἐπαύλεως Καρνουᾶ ἀπεκρούσθη.

Βορείως τοῦ Ἄὺρ, εἰς τὴν περιοχὴν Ὠτρὲς ἐκυριεύσαμεν ἐχθρικὰς θέσεις ἐπὶ μέτωπον πέντε χιλιομέτρων καὶ εἰς βάθος 1500 μέτρων, συλλαβόντες 240 αἰχμαλώτους.

Βρεττανικὸν ἀρχηγεῖον. Ἀνακοίνωσις Χαῖγκ: Ἀπεκρούσαμεν ἰσχυρὰν ἀντεπίθεσιν κατὰ τῶν νέων θέσεών μας εἰς Δαμερὺ προξενήσαντες μεγάλας ἀπωλείας καὶ αἰχμαλωτίσαντες 250 ἐκυριεύσαμεν δὲ πολλὰ ταχυβόλα. Τὰ προκεχωρημένα στρατεύματά μας εἰς τὴν τοποθεσίαν ταύτην τῇ 3)16 ἐν συμπράξει μετὰ τῶν γάλλων ἐπαισθητῶς προώδευσαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν Φρενοαλεροὺᾶ καὶ Φραν σὰρ συλλαβόντα αἰχμαλώτους.

Προηλάσαμεν ἐλαφρῶς τὴν νύκτα ΒΑ τοῦ Μορλανκοὺρ καὶ ἀπεκρούσαμεν ἐπίθεσιν κατὰ θέσεως εἰς τὴν γειτονίαν μετὰ ὀξεῖαν μάχην. Τοπικὴ μάχη συνέβη εἰς τὰ ΒΑ περίχωρα τοῦ δάσους Τεπβάλ· αἱ περίπολοί μας διέβησαν τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Ἄνκρ καὶ αἱ περίπολοί μας βορειότερον ἐπέσαν μεταξὺ Πωκοὺρ Συζάνκρ καὶ Πουϊζώζομόν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Πολεμικαὶ δαπάναι.

Λονδῖνον 3)16. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοίνωσε σήμερον ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τὸ ἐθνικὸν δάνειον ἀνῆλθον εἰς τὸν καταπληκτικὸν ἀριθμὸν ἓν δισεκατομμύριον λιρῶν.

Μέχρι τοῦδε τὴν μεγίστην ἐπίδοσιν ἐν τῷ κόσμῳ εἶχε τὸ μέγα πολεμικὸν δάνειον τοῦ 1917 ὅπερ ἀπέδωκε £948,456,000.

Τὰ μάλιστα ἀξιοσημείωτον εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ μέγα ἀποτέλεσμα ἐπετεύχθη διὰ τακτικῆς συνεχοῦς ἑβδομαδιαίας καταθέσεως.

Τὰ ἐν Ρωσίᾳ.

30)12 Αὐγ. Τηλεγραφοῦσαν ἐκ Μόσχα ὅτι οἱ Μπόλσεβικ συνέλαβον πάντα τὰ ἐξέχοντα μέλη τῶν Ἀγγλογαλλικῶν ἀντιπροσωπειῶν καὶ τὸν γεν. Πρόξενον Λόκαρτ ἐν Μόσχᾳ εἰς ἀντίποινα διὰ τὸν ἀναφερόμενον πυροβολισμὸν ἐναντίον τοῦ Σοβιὲγ καὶ Μπερνὲφ, μελῶν τῆς Κυβερνήσεως ἐν Ἀρχαγγέλῳ.

Ἡ κυβέρνησις ἀπήτησε τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Λόκαρτ.

31)13. Ἡ ἐφημερὶς «Ἰσβέστια» ἔγραφεν ὅτι ἀντεπανάστασις ἐξερράγη εἰς πόλεις τινας τῆς Ρωσίας. Τὰ Σοβιὲτ ἀνετράπησαν καὶ ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ συμβουλίων σοσιαλιστῶν ἐπαναστατῶν. Ὁ πολὺ γνωστὸς ἀρχηγὸς Μπόλσεβικ Ὀρτσίνσκυ ἐφονεύθη εἰς Καζάν. Μεγάλη αἱματοχυσία μεταξὺ τῶν Μπόλσεβικ εἰς τὰς Ἐπαρχίας Ἀξιαισὲν καὶ Νυβγορόδ. Τὸ ἀντεπαναστατικὸν κίνημα αὐξάνει ταχέως.

Συνεπείᾳ τῶν προσπαθειῶν τοῦ ἐν Μόσχᾳ ἀντιπροσώπου τῆς Σουηδίας οἱ Πρόξενοι Βρεττανίας καὶ Γαλλίας ἀπελύθησαν.

1)14. Ρωσικὴ δι' ἀσυρμάτου ἀνακοίνωσις: Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κιέβου, 5 χιλ. χωρικοὶ ἐφωδιασμένοι διὰ μηχανικῶν τηλεβόλων, πυροβολικοῦ, τροφῶν καὶ αὐτοκινήτων νοσοκομείων διέβησαν τὸν Δνείπερον πρὸς τὴν Πολτάβαν. Οἱ Γερμανοὶ ἀπέστειλαν καταδιωκτικὰς δυνάμεις. Ἀκατάπαυστοι μάχαι συνέβησαν εἰς διάφορα μέρη. Οἱ Οὐκραίνειοι κοινωνισταὶ εἰς Βολόγδα λαμβάνουσι μέτρα ὅπως πολεμήσωσι τὰς ἀγγλογαλλικὰς δυνάμεις καὶ τὰς λευκὰς φρουράς.

Ρωσικὴ ἀσύρματος: Ἡ Ρωσικὴ προέτεινεν εἰς τὴν Βρεττανικὴν καὶ τὴν Γαλλικὴν κυβέρνησιν ὅπως οἱ πράκτορες αὐτῶν ἀφεθῶσιν ἐλεύθεροι ν' ἀναχωρήσωσιν, ἐὰν παρόμοιαι εὐκολίαι παρασχεθῶσιν εἰς τὸν Λιτιρνὼφ καὶ τοὺς ἄλλους Ρώσους λειτουργοὺς ἐν Βρεττανίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ.

Ἡ Συνεννόησις καὶ οἱ Τσεχοσλοβάκοι.

Λονδῖνον 2)15. Γραφεῖον τοῦ Τύπου: Ἡ Κυβέρνησις ἐδημοσίευσε δήλωσιν καθ' ἣν ἡ Βρεττανία θεωρεῖ τοὺς Τσεχοσλοβάκους ὡς σύμμαχον ἔθνος καὶ ἀναγνωρίζει τὴν ἑνότητα τῶν Τριῶν Τσεχοσλαυικῶν στρατευμάτων ὡς συμμαχικὸν ἐμπόλεμον στρατόν, διεξάγοντα τακτικὸν πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ τῆς Γερμανίας.

Ἡ Βρεττανία ὡσαύτως ἀναγνωρίζει ὅτι τὸ ἐθνικὸν συμβούλιον τῶν Τσέχων ἔχει τὸ δικαίωμα, ὡς ἐν τῷ παρόντι ἐπίτροπος τῆς μελλούσης Τσεχοσλαυικῆς κυβερνήσεως, νὰ ἐξασκῇ τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ στρατεύματος τούτου.

Ἀμερικανικὰ ἔργα.

Παρίσιοι: Ὁ πρόεδρος κ. Πουαγκαρὲ ἐπεσκέφθη τὴν Βρέστην καὶ ἐπεθεώρησε τὰ ὑπερμεγέθη νεώρια (*docks*) καὶ τὴν Ἀμερικανικὴν ναυτικὴν βάσιν ἥτις προσφάτως ἀνεπτύχθη ὑπερμέτρως, καὶ περιλαμβάνει πλωτὴν ἀποβάθραν, ἧς ἡ κατασκευὴ τόσον ἔχει προχωρήσει ὥστε νηοπομπὴ ἐκ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἀπεβίβασεν ἤδη 33 χιλ. ἄνδρας καὶ ἐφόδια ἐντὸς δέκα ὡρῶν.

Ὁ πρόεδρος παρέστη εἰς τὴν παρέλασιν τριῶν συνταγμάτων ἀμερικανικῶν ἀναχωρούντων ἀκριβῶς διὰ τὸ πεδίον τῶν ἀσκήσεων εἰς τὸ μέτωπον καὶ εἶδε νηοπομπὴν ἐμπορικῶν καταφθάσασαν ἐν συνοδείᾳ ἀεροπλάνων, ὑδροπλάνων καὶ ἀντιτορπιλλικῶν· θέαμα λίαν ἐντυπωτικόν.

ΟΙΝΟΙ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΑ

Διαρκὴς παρακαταθήκη τῶν ἠγγυημένων οἴνων καὶ οἰνοπνευμάτων τοῦ ἐν Λεμεσῷ Ἐργοστασίου ΚΟΥΛΟΥΝΑΡΗ παρὰ τῷ ἐν Λευκωσίᾳ ἀντιπροσώπῳ αὐτοῦ κ. **Γεωργ. Φιλίππου,** *Στοὰ Φανερωμένης.*

Ποιότης ἔκτακτος, ἠγγυημένη καὶ εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.

ΙΡΛΑΝΔΙΚΑΙ ΠΑΤΑΤΑΙ

ΔΙΑ ΦΥΤΕΙΑΝ

Αἱ ἐν Κύπρῳ Στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ εἰσήγαγον ἐν Κύπρῳ 300 τόννους ἰρλανδικῶν πατατῶν, λίαν καταλλήλων πρὸς διάδοσιν τούτων εἰς τοὺς γεωργούς, οἵτινες δέον νὰ ἐπωφεληθῶσιν τῆς εὐκαιρίας.

Ἕκαστος τόννος τῶν τοιούτων πατατῶν πωλεῖται πρὸς £ 13. 0. 0. παραδοτέος εἰς τὸν λιμένα Ἀμμοχώστου. Οἱ βουλόμενοι δὲ νὰ προμηθευθῶσι τοιαύτας πατάτας διὰ σπόρον δύνανται ν' ἀποταθῶσι πρὸς τὸν ἐν Ἀμμοχώστῳ λοχαγὸν κ. *Meguinnes.*

Οἱ πατατοκαλλιεργηταὶ ἂς μὴ παραλίπωσι νὰ ἐπωφεληθῶσι τὴν εὐκαιρίαν διότι αἱ πατάτες τῆς Ἰρλανδίας θεωροῦνται ἡ ἀρίστη ποιότης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΜΑΡΑΘΑΣΗΣ

ΚΑΙ ΣΧΟΛΗ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΕΝ ΠΕΔΟΥΛΑ

Εἰς τὴν Ἐμπορ. Σχολὴν διδάσκονται ἐκτὸς τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων Λογιστική, Ἐμποριολογία, Ἐμπορικὴ ἀριθμητική, Ἑλληνικά, Γαλλικά, Ἀγγλικά, Γαλλικὴ καὶ Ἀγγλικὴ ἐπιστολογραφία, Ἐμπορευματολογία, Πλουτολογία, Ἐμπορικὸν Δίκαιον καὶ Δακτυλογραφία.

Αἱ ξέναι γλῶσσαι καὶ τὰ Ἐμπορικὰ διδάσκονται ἐπαρκῶς ὅσον εἰς οὐδεμίαν ἄλλην Σχολὴν ἐν Κύπρῳ.

Ἡ Σχολὴ θὰ προσθέσῃ τάξιν ξένων Γλωσσῶν ὅπου τὰ μαθήματα θὰ διδάσκωνται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν ἵνα οἱ τελειόφοιτοι καλῶς χειρίζωνται τὰς δύο αὐτὰς ἀπαραιτήτους διὰ κάθε ἔμπορον ἢ ἐμποροϋπάλληλον γλώσσας καὶ ἵνα μετὰ τὸν πόλεμον ἔχωσιν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἐφόδια διὰ νὰ καταλάβωσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν οἱανδήποτε καλὴν θέσιν εἰς Τραπεζιτικόν, Βιομηχανικὸν ἢ Ἐμπορικὸν κατάστημα.

Αἱ δύο πρῶται τάξεις τῆς Σχολῆς ἀποτελοῦσι **Σχολαρχεῖον** μὲ ἐνισχυμένας τὰς ξένας γλώσσας καὶ προπαρασκευάζουσι μαθητὰς διὰ τὴν Γ' τάξιν τοῦ Γυμνασίου.

Εἰς τὴν Σχολὴν λειτουργεῖ Πρακτικὸν Ἐμπορικὸν Γραφεῖον πρὸς πρακτικὴν ἐξάσκησιν τῶν μαθητῶν.

Χάριν τῶν ξένων μαθητῶν ἡ Σχολὴ ἔχει συστήσει **οἰκοτροφεῖον** εἰς οἴκημα κατάλληλον.

Τὰ μαθήματα ἄρχονται τὴν 15ην Σεπτεμβρίου.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ζητήσατε τὸ πρόγραμμα τῆς Σχολῆς.

Ἀπευθυντέον εἰς τὸν κ.

Μ. Γαβριηλίδην
Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς
Πεδουλᾶν.

ΧΗΜΙΚΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ

ΟΧΙ ΡΕΚΛΑΜΑΙ

Ἡ φήμη ἡ ὁποία κυκλοφορεῖ περὶ ἐλλείψεως λιπασμάτων ἐν Κύπρῳ εἶναι ὁλοτελῶς ἀνυπόστατος.

Εἰς τὰς ἀποθήκας μας ὑπάρχει μεγάλη ποσότης λιπασμάτων διαφόρων τύπων:

Διὰ πατάταν ὁ θαυμάσιος τύπος	6. 8.6
ἢ ὁ συμπληρωματικὸς	4.12.0
Διὰ κοπριστὰ χωράφια ὁ βοηθητικὸς τύπος	2.16.0
Δι' ὄσπρια καὶ σιτηρὰ ὁ τύπος	0.16.0

εἰς σάκκους τῶν 100 χιλιογράμμων ἐνσφραγίστους ὑπὸ τοῦ Γεωργικοῦ τμήματος.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως ἀποταθῶσιν εἰς τὸ κατάστημά μας καὶ προμηθευθῶσιν ἐκ τῶν λιπασμάτων μας τὸ συντομώτερον πρὶν ἢ ἐξαντληθῶσιν.

Αἱ τιμαί μας εἶναι λίαν ἱκανοποιητικαὶ καὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ.

Τὸ κατάστημά μας παρέχει διὰ τὴν πληρωμὴν ὅλας τὰς δυνατὰς εὐκολίας.

Τὰ λιπάσματά μας κατὰ τὴν παρελθοῦσαν φυτείαν ἔδοσαν λαμπρὰ ἀποτελέσματα ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῶν εὐχαριστηρίων ἐγγράφων τῶν πελατῶν μας τὰ ὁποῖα θὰ δημοσιεύσωμεν προσεχῶς.

Βαρώσια 14)27)7)1918.

Διατελῶ πρόθυμος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ.

SUN INSURANCE OFFICE

LONDON ESTABLISHED 1710

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥ **ΠΥΡΟΣ** ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἀσφαλίζει ἐν Κύπρῳ σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν ἀσφαλίστρων.

Οἱ κατὰ τόπους Πράκτορες διευθετοῦσι τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀσφαλιζομένων μετὰ ταχύτητος καὶ ἐλευθεριότητος.

Κεφάλαιον καὶ ἄλλα ποσὰ πληρωθέντα	*Λίρ.*	*3,389,505*
Κεφάλαιον ἀζήτητον	»	*1,920,000*
Σύνολον κεφάλαιον	»	*5,309,505*

Οἱ θέλοντες νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν των ἢ ν' ἀνανεώσωσι τὰς ἀσφαλείας των παρακαλοῦνται ν' ἀποταθῶσιν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι Γραφεῖον μου ἢ εἰς τὸν ἐν Λευκωσίᾳ ἀντιπρόσωπόν μου κ. Σ. Κ. Σαββίδην.

Πράκτωρ ἐν Κύπρῳ
Κ. Σ. ΚΡΑΜΒΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος	τὸ κοιλὸν	γρ. 81—
Κριθὴ	»	» 24—30
Βρόμη	»	» 17—18
Ὄροβος	»	» 7—7½
Ἄνισον	ἡ ὀκᾶ	» 16—18
Λινόσπορος	»	» 4—5
Κουκκία ξηρὰ	»	» 4
Σταφίδες μαῦραι	»	» 4½
» βρασταὶ	»	» 4—5
Γεώμηλα γαλλικὰ	»	» 3
Κρόμμυα	»	» 1
Ἔλαια ἐντόπια	ἡ λίτρα	» 65
Βάμβαξ	»	» 90
Οἶνοι	τὸ γομάρι	» 340—360
Κουμανδαρία	»	» 630—720
Ρακὴ σούμα 20 β.	ἡ ὀκᾶ	» 9

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν μὲ κεφάλαιον £200,000 διηρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστης ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν ἀποταμιευτικὸν σύστημα.

Αἱ ἑβδομαδιαῖαι καταβολαὶ κανονίζονται κατὰ τριετίαν κατὰ δὲ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας τὸ συσσωρευόμενον ἑκάστου καταθέτου ποσόν, ἢ μετατρέπεται εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης Κύπρου ἢ ἀποσύρεται εἰς ἀκέραιον κατὰ βούλησιν τοῦ καταθέτου. Ὁ τυχὼν θέλων ν' ἀποσυρθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας χάνει 10 ο)ο· οἱ δὲ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος καταθέτου ἑβδομαδιαίων καταβολῶν πληρώνονται εἰς ἀκέραιον.

Ὁ τόκος τῶν ἑβδομαδιαίων καταβολῶν λογίζεται πρὸς τόσα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος πρὸς ὅσα ἀναλογεῖ ἐν ἑκάστῳ ἔτει τὸ μέρισμα τῶν μετοχῶν τῆς «Τραπέζης Κύπρου» καὶ κεφαλαιοποιεῖται ἀνὰ πᾶσαν 31ην Δεκεμβρίου.

Ἡ «**Τράπεζα Κύπρου**» δέχεται ἐντόκους καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἢ μετὰ ὡρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τόκῳ

2 ο)ο	διὰ	καταθέσεις	ἀποδοτέας	μετὰ	3 μῆνας
3 ο)ο	»	»	»	»	6 »
4 ο)ο	»	»	»	»	1 ἔτος
5 ο)ο	»	»	»	»	2 ἔτη ἢ περισσότερα.

Ἐν τῇ «**Τραπέζῃ Κύπρου**» λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐν τῷ ὁποίῳ γίνονται δεκταὶ καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδοτέαι εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο κατ' ἔτος.

Ἡ Τράπεζα Κύπρου ἔχουσα ἀνταποκριτὰς πανταχοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ Κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν πάσης τραπεζιτικῆς ἐργασίας ἔν τε τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ